

**SANT JOAN
DE MATA**

**ANYS
DE BÀSQUET
1958-2008**

El llibre d'Or

S.E. Sant Joan de Mata
 Pavelló Ignasi Iglesias
 Palomar, 48
 08030 Barcelona
 Tel. 93 311 90 09
 www.santjoandemata.com

Direcció

David Berzal

Col·laboradors

Xavier Gol
 Eduardo Martín
 Txema Méndez

Textos

Cristobal Escudero
 Xavier Gol
 María Ibáñez
 Juan Carlos Llari
 Eduardo Martín
 Txema Méndez
 Miguel Monteagudo
 José Luis Pichot

Fotografies

Jordi Asensio
 David Berzal
 Pare Grau
 Txema Méndez
 Pilar Villanova
 S.E. Sant Joan de Mata

Disseny i maquetació

David Berzal

Impressió

Jorglo, S.A.

50 anys de bàsquet i...

El nostre 50è aniversari és una fita molt important que assolim en un moment clau en la vida d'aquesta històrica entitat.

A nivell esportiu estem en un dels moments més dolços de la nostra llarga trajectòria. Tenim el nombre més gran d'equips (15), cobrint pràcticament totes les categories, escola de bàsquet i campus d'estiu; amb els tres equips sèniors més representatius competint, cadascun d'ells, a la màxima categoria en tota la història del Club. És la millor manera de celebrar aquests 50 anys i felicito a tots els jugadors, entrenadors, directius i afició que propicien amb el seu esforç i suport que cada cap de setmana gaudim d'una intensa activitat basquetbolística.

A nivell institucional recordo la revista del 40è aniversari, en que destacàvem dues característiques pròpies del Club:

- Altruisme
- Modèstia dels mitjans disponibles

És evident que la primera ha continuat plenament vigent, però la segona ja no és del tot aplicable, doncs ara comptem amb la gestió del Pavelló Municipal que ha permès, dintre de les seves limitacions, fer un gran salt qualitatiu.

El futur es presenta esperançador, encara que amb reptes molt importants com són el canvi de les nostres instal·lacions (la històrica Pista i el Pavelló) i, com sempre, la millora del nivell esportiu de tots els equips.

Estic segur que, amb l'esforç, dedicació i, un cop més, l'altruisme de tots nosaltres, aconseguirem que els propers 50 anys encara siguin millors que aquests primers 50.

Visca el Sant Joan !

Jordi Gol
 President

Primera petició el 25 de Novembre de 1955: "l'ús esportiu del solar del carrer Lanzarote, ple d'herbada i escombraries, podria ser una ajuda al creixement civic dels joves del barri".

D'aquí van néixer, a l'estil d'aquells anys i com acostumaven a fer-ho altres grups de jovent a l'ombra d'un campanar (els qui en tenien!), uns equips de basquetbol.

Després de 50 anys renovem l'agraïment a totes les persones que han mantingut aquesta activitat esportiva perquè creien i estimaven el barri. Experimentaven que ser jove no es només haver nascut en tals anys, sinó un procés d'inserció en la vida adulta, més fàcil o més complicat segons les bones o males oportunitats que cadascun troba i assumeix.

"Agrair a totes les persones" serà el resultat del que cadascú ha viscut i recorda, sense oblidar "els que ja no hi són". Cinquanta anys tenen prou sentiments i fets per recordar!.

Tenim ja jugant qui, passats 50 anys més, proclamarà i agrairà, a l'estil d'aquells anys, una "Cultura Esportiva Progressista" (de "progresar" eh!) Tant de bo!.

¡Per molts anys!

Pare Grau

L'Escut

Els Entrenadors

SENIOR MASCULI

1976-1979	Salvador Gerona
1979-1981	Joan Campi
1981-1982	Rafa Calzado
1982-1983	Rafa Calzado Eloy Quintana
1983-1988	Eloy Quintana
1988-1991	Xavier Gol
1991-1992	Joan Grau Xavier Gol
1992-1993	Xavier Gol
1993-1994	John Jackson Ángel Jiménez
1994-1998	Txema Méndez
1998-2000	Ángel Jiménez
2000-2001	Rafa Moreno Xavier Gol
2001-2003	Xavier Gol
2003-2004	Xavier Gol Xavier Marcé
2004-2005	Xavier Marcé Sergi García
2005-2007	Jaume Ferreres
2007-2008	Manel Muñiz

Els Presidents

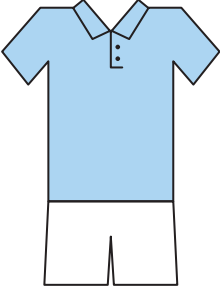
1958-1964	Miguel Monteagudo
1964-1965	José L. Martínez Franco
1965-1966	Cristóbal Carreras
1968-1973	José Luís Pichot
1973-1991	Francesc Sirera
1991-1992	Narcís Clapés
1992-2008	Jordi Gol

SENIOR FEMENÍ

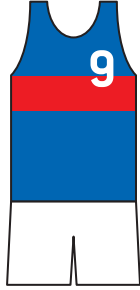
1989-1993	Jordi Gol
1993-1994	Loli Martínez Txema Méndez
1994-1995	Nicolas Arcos
1995-1996	Ángel Jiménez Loli Martínez
1996-1997	Loli Martínez Fernando Rivas
1997-1998	Fernando Rivas
1998-1999	<i>SENSE SENIOR FEMENÍ</i>
1999-2001	Cristobal Escudero
2001-2002	Txema Méndez
2002-2004	Txema Méndez Sergi García
2004-2005	Txema Méndez
2005-2008	Josep Seró

Els Colors

1958-1959

1960-1965

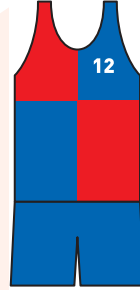

1964-1979

Femení

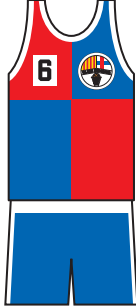
1966-1983

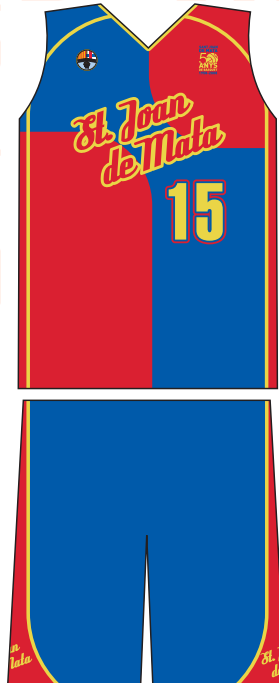
1984-1988

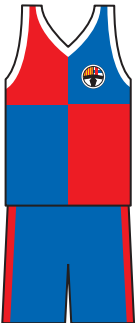
1989-1993

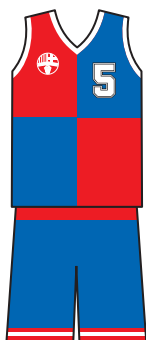
2008

1994-1999

2000-2007

Els camps de joc

Casa Bloc (1958-1960)

Pavelló de la U.E. Sant Andreu (1987-1994)

Pista carrer Lanzarote (1960-2008)

Pavelló Municipal Ignasi Iglesias (1999-2008)

El naixement del

Miguel Monteagudo

Corrien els anys 50 (més concretament l'any 1957) encara no gaudíem de la tele i ens divertíem amb qualsevol cosa que tinguéssim a mà. Així, un dia d'aquell any, durant un dels descansos dels assaigs (fèiem teatre, o alguna cosa de semblant), ens vam reunir

Luis Melero, Cristóbal Carreras, algú altre i jo mateix per mirar si hi havia la possibilitat de crear algun espai esportiu o quelcom per divertir-nos d'alguna altra manera. Va ser en Melero que va tenir la idea de fer un equip de bàsquetbol que en un principi vam anomenar **La Seráfica**. El nom era angelical i a tots els presents ens va semblar bé.

Jo, com no tenia ni idea del que era el bàsquetbol i encara menys de com es practicava (ja jugava al futbol), per aprofitar-me'n del fet que formava part del grup "inventor", em van nomenar delegat de l'e-

quip, tot i la meua negativa a ocupar un lloc de tanta importància que no havia d'acceptar per raons ben elementals. Però per sentit de companyonia, vet aquí que vaig esdevenir flamant delegat d'un equip que jugava a un esport que no havia vist mai.

En aquells primers temps, teníem carències per tot arreu. No teníem res, ni recursos de cap tipus. Només teníem il·lusió. Aquesta situació de penúria donava lloc a molts moments i circumstàncies per riure i fer acudits, que encara recordem amb nostàlgia. Potser

els joves d'ara no els faria ni mica de gràcia, ni tan sols entendrien les situacions que es donaven en aquells temps. Recordo el dia en que em disposava a presenciar el primer partit de la meua vida, i a més

com a delegat. Ves per on, no tenia ni idea sobre aquell nou esport. Estava molt neguitós perquè no en sabia res del comportament que calia adoptar. Els jugadors només es preocupaven de canviar-se de roba i jo em trobava sol com un mussol davant del perill. Em van convidar a asseure'm en una taula, on ja hi havia d'altres persones assegudes: els cronometradors, l'altre

delegat i algú més. Als pocs segons de començar, un dels asseguts es va aixecar i va cridar a ple pulmó: Falta personal! Aquella primera expressió em va dei-

xar bocabadat; quin astorament quan va repetir per segona vegada, Falta personal! Durant uns segons vaig pensar que havia de respondre, com a delegat que era. Estava confós. Si d'una cosa estava segur, es

Al principi no teníem recursos de cap tipus.

Només teníem il·lusió.

Molta il·lusió.

club.

que no s'adreçava a mi, ni tan sols em mirava, i d'una altra part jo estava tranquil, perquè ja treballava a la Pegaso i si els hi faltava personal no calia que comptessin amb mi. Aquest primer partit el vam guanyar, però va ser l'únic d'aquell campionat.

Classificació: cuers

El següent diumenge jugàvem fora de la nostra pista. El dia anterior, és a dir, dissabte, havíem fitxat un jugador d'alçada, entre 1,75 i 1,80 metres, sostre desmesurat entre els "nyicris" d'aleshores. A primera hora d'aquell diumenge ens disposàvem a emprendre el desplaçament que, per proper que fos, sempre ens semblava molt lluny perquè disposàvem de pocs mitjans de transport; i ens trobàvem amb un "greu" problema afegit i era que la nova figura no tenia sabatilles. Com gastava de peu un 50, no li servien cap de les nostres. Així que amb molta paciència vam anar des-

Un dels primers títols del Sant Joan de Mata (1966)

pertant un a un tots els sabaters del carrer Gran de Sant Andreu, amb la consegüent empenyada de cadascun d'ells.

Me'n recordo d'un altre partit a Castellar del Vallés (Sabadell). Aquell dia plovia molt i a l'hora de començar el partit la pista estava entollada i es va suspendre momentàniament. Havíem d'esperar a veure si el temps millorava i per aprofitar l'estona ens vam aixoplugar en un teatre en runes; allà vam improvisar un espectacle

teatral (entre els jugadors ens hi comptàvem alguns aficionats). Com seguia plovent, vam parodiar una cursa de braus. Com a matador únic "El Minyó de Sant Andreu", que personificava un servidor mateix. El toro, que no recordo qui era, va estar superior i va complir en tots els terços.

Vam començar amb poc públic, els 6 ó 7 jugadors, jo i ningú més, o sigui que restant al torero i al toro, ben just 4 ó 5 espectadors. Però quan ja s'acostava la fi de la

fiesta, que va coincidir amb la de la pluja, s'havia congregat un bon grup de gent que va premiar la meua gran "faena" amb una ovació que va donar gust d'escoltar. A continuació ens vam dirigir a la pista per celebrar el partit, però com havia caigut tanta aigua era impossible jugar; fins que un vilatà, un noi molt maco, va tenir la idea de cobrir l'aigua amb serradures. Sembla ser que aquest home tenia una serraria i van buidar un camió o dos a la pista. Amb l'aigua que

s'havia acumulat i tota la quantitat de serradures que s'hi va abocar, es va formar una pasta d'un pam d'alçada que donava fàstic de veure-la. Al final va començar el partit sense més preàmbuls i després del temps reglamentari el resultat va ser de **Castellar 16, La Seràfica 2**. El nostre encistellador, **Cristobal Carreras 2**, la resta, res. Tots ens en rèiem molt.

Canviant de tema, també teníem molts problemes als entrenaments. Perquè la majoria de jugadors aprenien a jugar durant els partits. Recordo que entre ells hi havia un noi que prometia molt com a jugador. Però tenia un defecte (i l'entrenador em va fer algunes demostracions pràctiques): no controlava el bot de la pilota. Sembla una rucada però tenia el seu què. És a dir, quan rebia la pilota d'un company i tenia per davant molt d'espai per córrer, al botar la pilota per anar avançant, a cada bot la pilota s'aixecava més i més fins que al tercer o quart bot la pilota ja arribava a l'alçada del primer pis de la casa

Bloc; i com a conseqüència l'equip perdia la possessió de la pilota. L'entrenador acabava afònic de tan cridar ¡no la botis! ¡no la botis! ¡Atura't! Ell, ni cas. Una autèntica joia, el noi.

També recordo amb joia aquells partits que jugàvem al principi, al pati de la Casa Bloc. L'entorn era molt bonic, perquè teníem els passadissos de la Casa Bloc per un costat, des d'on la gent s'apilotava per censurar l'equip degut al soroll que feien. Alguns arbrets al voltant, però hi havia un que sobresortia com un gegant amenaçador darrera d'un dels taulers i enfront dels passadissos, que moltes vegades es convertia en jutge de l'encontre. Era tan formós i exuberant, que les seves branques creixien incontroladament i cobrien gairebé la meitat del camp. Entre les branques hi havia una, la més bonica per la seva grandària, que

perdia alçada deixant-se caure i causava autèntics problemes al llançadors. Sobre tot al nostre bon amic Luis Melero, que tenia una forma particular, singular, especial i no sé quin adjectiu més, de llançar a cistella. Sempre m'ha semblat que, si els llançaments més enllà de 6,25 valen tres punts, els d'ell havien de valer 14... i sense decimals. Perquè el 60 % dels seus llançaments eren des de camp propi. Era molt curiós de veure.

Explicaré el llançament, perquè allò era un llançament i res més. Recollia la pilota d'un company o d'un contrari (això a ell tan si li en donava) a camp propi. Aixeca-

cava el cap, guaitava l'horitzó, apretava la pilota amb les dues mans, se l'amagava entre les cames, com si tingués por que se la prenguessin, assegurava fortament els peus al terra i ja estava en condicions de llançar. Aleshores,

Havia plogut i es va suspendre el partit fins que parés. Mentre tant vem improvisar un espectacle teatral.

com per art de màgia, s'obria una mica de cames, els dos braços amb la pilota entre les mans i, com un projectil (se'n recorden que això era un llançament?) de trajec-

tòria calculada d'avançada, sortia la pilota cap al seu destí. ¡Impressi-
nant! ¡Meravellós! Era sempre igual de majestuós, potser per les moltes vegades que practi-

cava aquest llançament. Mentre tot això passava a la pista, els espectadors, paralitzats i amb els ulls molt oberts i fixos en la maleida branca, no paraven de cridar

El Sènior de 1964.

AIXECATS: Cristóbal Carreras (entrenador), José María Benedí, Antonio Moraleda, Javier Cubillo, Enrique Rubio.

AJUPITS: Manuel Romera, José Luis Pichot, Francisco Ontiveros, Jesús De Miguel.

tes d'altres anaven passant tal i com us les explico.

Per finalitzar una menció d'amistat a tots els companys dels primers temps que recordo: **Luis Melero, Cristóbal Carreras, Antequera, J. Serrano, Diego Serrano, Pepe Monteagudo, José Rubio, Pepe Higuero, Vicente Cañizares, José Luis Pichot...**

I, en darrer lloc, donar les gràcies amb tota l'ànima per tot el que ha passat aquests quaranta i escaig anys, en el que es refereix a actes esportius i culturals. L'ànima, ja us ho dic, de tot l'assolit fins ara ha estat i és el **Pare Grau**, per a mi més que un "pare" un amic, un amic per sempre.

¡la branca! ¡la branca! I molts cops, més dels desitjats, la branca, ma-leïda per nosaltres i beneïda pels rivals, s'interposava en el camí de la pilota i ens quedàvem

amb cara de babaus i dos punts que no pujaven al marcador, i que podien moltes vegades valer per empatar o guanyar el partit. Aquestes petites coses i mol-

Primers anys.

José Luis Pichot

El primer color oficial de l'equip del Sant Joan de Mata (per aquells temps "Joventut Seràfica" va ser el **blau cel** a la **samarreta** i el **blanc** al **pantaló**. La samarreta era tipus polo amb dos botons i màniga curta. El club estava format per un únic equip sènior masculí.

Després d'un parell de temporades es va formar un equip juvenil, entrenat per **Javier Antequera**. A partir d'aquí, i gràcies a la progressista ajuda del **Pare Grau**, van venir els canvis.

Els equips existents, el sènior i juvenil masculí va passar a denominar-se **S.E. Sant Joan de Mata** i la samarreta va passar a ser **blau marí amb una franja horitzontal de color vermell**. El pantaló seguia essent de

color **blanc**. Passats un parell d'anys, es va tornar a canviar el disseny de la samarreta, escollint l'actual i original arlequinada. El motiu d'aquests colors i el disseny tan personal de la samarreta (i aquí ve l'anècdota) és que a l'hàbit de **Sant Joan de Mata** llueix una creu amb una barra vertical vermella i una barra horitzontal blava. L'arlequinat va ser per diferenciar-nos de tots els equips de l'època

Els colors blau i vermell son els de la creu que portava als hàbits Sant Joan de Mata.

(érem els únics). D'altra banda, amb aquest equipament no teníem necessitat de disposar d'una samarreta suplent si el

rival vestia igual que nosaltres.

Les sigles S.E. (Secció Esportiva) significaven que formàvem part de l'activitat desenvolupada al **centre parroquial**, ubicat aleshores als bai-

xos del carrer Lanzarote de la **Casa Bloc**. Com també hi havia un **grup excursionista** i un altre de **teatre**, alguns jugadors del basquetbol

també participaven a les altres seccions. Al grup excursionista hi participaven activament persones entranyables per al club esportiu, com el **Pare Grau, Paco Yuste, Carmen Madruga, Cuirro,...** I al teatre, **Luis**

Melero, Cristóbal, Carlos Soria,... També va haver-hi un intent de formar un equip d'handbol per mitjà d'un dels nostres més fidels seguidors, **Paco Moraleda**, però el tema no va fructificar. Sí que es va arribar a fer un **campionat de tennis**, que va tenir una gran

ACTIVITATS EXTRAESPORTIVES

Les costellades i sardinades van ser famoses en aquella època. Qualsevol excusa era bona per a muntar un sarau. La tradicional excursió a Núria, aprofitant l'aturada competitiva nadalenca, també va gaudir de molt bona acceptació, i

conquerits. A més de tot això, al bar organitzàvem campionats de futbolí, billar, dominó, escacs i parxís. Sempre hi havia un motiu o un altre per anar al centre. Fins i tot alguns diumenges hi celebràvem les victòries amb festes improvisades on cadascú hi aportava alguna cosa per picar o

acceptació (era l'època dels Santana, Gimeno, Arilla, Gisbert,...) i fins i tot es va arribar a llogar la pista a gent aliena al club unes hores setmanals, per tal de treure'n uns ingressos extres.

l'autocar sempre anava de gom a gom. Un local entranyable per al club va ser el bar del **Sr. Batiste**, que fèiem servir de local social. Ens hi reuníem, penjàvem les classificacions i exposàvem els trofeus

beure. De vegades el Pare Grau ens obsequiava amb pa dur de feia dies, i nosaltres encantats de la vida, perquè a aquelles hores ja no podíem trobar res millor.

1966. CAMPIONS DE LA "COPA DEL OBISPO".

L'assoliment esportiu més important d'aquesta època va ser la consecució del **Trofeu**

Perramón, que disputaven el guanyador de la lliga contra el campió de copa. El Sant Joan de Mata va aconseguir vèncer el **Congrés** a domicili per un punt de diferència, i gràcies a dos tirs lliures transformats al darrer segon per en **Tito Moraleda**.

També cal destacar que el nostre rival acèrrim era l'innombrable **JACE Sant Andreu**. En una semifinjal de copa, després d'haver perdut per 21

punts a la seva pista (darrera de l'església de la plaça Orfila) els vàrem guanyar a la nostra pista per 22 punts, en una gran actuació del nostre jugador **Cubillo**, i els vam eliminar. Era tanta la rivalitat, que abans de començar un partit a la seva pista ens van dir que havien assassinat a Kennedy; i era veritat però nosaltres no ens ho vam creure: pensàvem que era una presa de pèl per descentrar-nos. Com anècdota dir que el **C.B. Tiana** jugava en un camp de terra i pedres. Una altra, més bel·lico-

sa, és que de la pista del **C.B. Caldetes** vam haver de sortir corrents amb la roba sota del braç, riera avall fins a la carretera. La raó: havíem guanyat i als seguidors del Caldetes no els hi va agradar i ens volien estomacar. A la pista del **Delme (Sant Vicenç de Montalt)** ja d'entrada ens volien intimidar i no ens van donar ni vestidor. Vam haver de canviar-nos de roba al teatre del poble. Al final del partit, tot i que vam perdre, van apedregar el nostre autocar i van trencar alguna lluna.

El planter.

Eduardo Martín

Temporada 69-70.

Per relançar la base i donar continuïtat al club, **José Luis Pichot** va tenir una brillant idea: convocar els nois del barri entre 8 i 10 anys. Es van presentar una trentena de nois que es van dividir en quatre grups, cadascun amb el seu res-

pectiu entrenador. Quan en uns mesos ja havien après el més bàsic del nostre esport, és a dir, que la pilota és rodona, els taulers rectangulars i, bromes apart, botar, passar i llançar a cistella es van formar 4 equips: **Fletxes grogues** (samarreta groga), **Diables vermells** (samarreta vermella), **Àngels**

blaus (samarreta blava), **Ombres blanques** (samarreta blanca).

Els entrenadors eren: **Amador Baz, José Luis Pichot, Ramon Banda i Jordi Princep.**

Aquests equips van competir entre si en una lligueta d'anada i tornada, on els campsions van ser els diables vermells i els sotscampsions els àngels

blaus. Un cop acabada la competició es va fer, a criteri dels entrenadors, una selecció dels millors jugadors per formar un equip infantil que a la següent temporada competiria federat a la OAR.

Temporada 1970-1971.

Formaven l'equip infantil: **Juan Moreno, Ángel Sevilla, Juan Salicio, Fco.Xavier Sirera, Eduardo Martín, Aurelio Asensio, Carlos Pérez, Hurguete.** A les dues primeres temporades el balanç d'aquest equip no

va ser gaire prometedor, 2 victòries i moltíssimes derrotes. Amb resultats de Guinnes: SJM 0 - Grup Barna 101 ó Grup Barna 99 - SJM 2. Tot i aquests resultats, la bona disposició seguia intacte perquè la diferència d'edat era molt gran: mentre que els nostres nois tenien entre 9 i 10 anys, els del Grup Barna en tenien 14. En aquells temps no hi havia tantes categories com ara i la categoria infantil anava des dels deu anys fins als catorze, i es

donaven diferències físiques i tècniques molt grans.

Els nostres equips sèniors anaven fent el seu camí, alternant victòries amb derrotes, però sempre amb un bon ambient.

El que si hi havia en el club era una excel·lent relació entre tots els equips, directius, entrenadors, jugadors i seguidor o acompanyants. S'organitzaven moltes excursions, costellades, festes, en les que tots participaven.

Temporada 1972-1974:

La 3a temporada d'aquest equip, amb els nens ja més crescuts i experimentats, va ser ja força bona i es va quedar 3rs a la lliga.

I ja a la temporada 73-74 es van començar a veure els resultats de debò, guanyant la lliga i arribant a la final de copa. El rival en totes dues competicions va ser el **Roser**, que vam vèncer en la lliga però amb qui no vam poder a la copa. El Roser tenia 2 bons jugadors, en **Subias** i en **Sergio**, que la temporada següent van anar al Barça i al Joventut respectivament. També del nostre equip infantil en **Juan Moreno** va anar a jugar al **Joventut de Badalona**. Per cert, a canvi el Joventut ens va donar pilotes i entrades pels partits de primera divisió (l'actual ACB), que repartíem entre els jugadors del club. Posteriorment, altres jugadors del Sant Joan de Mata, com en **Juan Dorado**, l'**Alfonso Martín** i en **Javier Esteban** van passar les proves de la Peña i van jugar a Badalona. Més endavant, i

per diferents motius, tots van acabar tornant al nostre club.

La **OAR diocesana** (que aleshores era qui organitzava les competicions), un cop acabada la temporada, feia les seleccions de les diferents categories i es viatjava cada any a una ciutat per fer una sèrie de partits. La temporada 1973-74 foren escollits quatre components del Sant Joan de Mata: l'entrenador en **Joan Campi** i els jugadors **Juan Moreno** i **Eduardo Martín** de l'equip infantil (campió de lliga) i

Juan Dorado del juvenil. El viatge va ser a La Seu d'Urgell i Andorra. L'experiència va ser extraordinària. A més de les victòries davant dels equips locals, la convivència durant 5 dies amb altres jugadors dels diferents clubs va ser estupefactiva. Hi havia jugadors del **Joventut**, **Mataró**, **Alisos**, **Roser**, **Montpedrós**,...

Una anècdota: el partit a la Seu d'Urgell es va jugar de nit i a mesura que

passava el temps s'anaven fonent les bombetes, de manera que vam acabar el partit "amb espelmes". El viatge a Andorra va ser tipus llampec: arribar, comprar, jugar i tornar.

De l'equip que va començar a la temporada 1970-71 es van anar produint baixes i, lògicament, es van anar incor-

porant nous jugadors, encara més joves, com és el cas del nostre actual president

Jordi Gol i el seu germà **Xavier**, i les nissagues de germans **Al-**

caraz, **Martín**, **Moreno**, **Molinero**, **Grau**...

Paral·lelament, al col·legi **Sant Pere Nolasc** es va iniciar l'activitat del bàsquet i molts nens després d'aquesta iniciació al col·legi passaven a formar part dels equips de base del nostre club: **Joan Busqueta**, **Aldea**, **Esteban**, els germans **Alcaraz**, **Paco Molinero**, **Fonsín**, **Pochela**, **Luis García**, **Alfonso Martín**,...

**A la
4a temporada
de la creació
de l'Infantil
ja vam guanyar
la lliga.
Tot una gesta.**

Temporada 1975-1976:

La **Federació Catalana de Bàsquetbol** va començar a organitzar les competicions regionals.

El club estava compost ja per 4 equips: 2 sèniors (masculí i femení), un juvenil i un infantil.

Els nostres equips van iniciar el seu camí a la 3a categoria catalana. Destacar que l'equip juvenil va quedar campió de lli-

L'any 1976 l'equip juvenil va quedar campió de lliga i copa.

ga i copa (veure foto). Es va guanyar la final de copa al **Gelida** en un partit molt disputat i que va acabar amb un mar-

cador molt ajustat. Com es pot apreciar a la fotografia, l'afició es va bolcar amb l'equip i en un nombre molt considerable va recolzar el nostre equip fins el xiulet final.

Els 3 equips masculins es desplaçaven junts, de manera que quan jugava l'equip infantil a les nou del matí, els altres dos equips els animaven i era el mateix quan jugaven després el juvenil i el sènior; a més, familiars i amics recolzaven molt a l'equip, tant a casa com als desplaçaments. Menció especial mereixen les famílies **Grau, Moreno, Martín, Gol**, que eren els nostres més fidels, acèrrims i incondicionals segui-

dors. L'ambient entre els equips era molt bo, i diversos jugadors del juvenil jugaven també amb el sènior. Sempre s'aprofitaven els desplaçaments llargs per organitzar excursions i costellades. Quan els partits eren a casa, l'habitual era que la majoria de jugadors, en terminar els partits, anessin tots junts a esmorzar o prendre l'aperitiu.

Com anècdota, explicar que en un partit de copa

de categoria sènior, vam perdre a camp del Vilassar per 18 punts. En aquella època, el Vilassar ja disposava de dos jugadors que cobraven per jugar. Al partit de tornada, el Vilassar va arribar a la nostra pista una hora abans de començar el partit, tots molt ben equipats amb els seus esplèndids xandalls i es van posar a escalfar com mana el cànon.

Tot molt seriós i professional. Mentrestant, els

nostres jugadors anaven arribant a la pista a poc a poc, això sí, sense massa pressa i cadascun amb un xandall de color diferent. Faltava poc per començar el partit i encara anaven arribant els darrers jugadors del nostre equip, algun badallant i despentinat. Doncs, tot i això, quan va començar el partit els vam escombrar de la pista, vam acabar guanyant per dinou punts i els vam eliminar. Els del Vilassar encara no s'ho

podien creure. Mentre ens dutxàvem, el nostre "presi" Sr. Sirera encarregava al bar **Mar-galef** un picapica per celebrar-ho, amb cava inclòs.

De la mateixa manera que el club es nodria de jugadors procedents del col·legi **Sant Pere Nolasc**, de l'altre col·legi veí, el **Codolà i Gualdo**

ens va aportar jugadores amb les quals es va fer l'equip juvenil femení. Se'n va fer càrrec en

1981. Campions de Catalunya de 3a Categoria.

Jaume Buendía, que al mateix temps era jugador del sènior masculí. Integrants d'aquest equip van ser **Marisa Gumbau, Elena, Teresa Álvarez, María Jesús, Santaella**, etc.

Temporada 1978-1979:

L'estructura del club funcionava prou bé: un president (**Sr. Sirera**), una junta directiva de col·laboradors infatigables, entrenadors i equips infantils, juvenils i sèniors a categoria masculina i juvenil i sènior a femenina, de manera que els jugadors i jugadores, segons anaven passant els anys, pujaven de categoria amb la consegüent continuïtat.

Temporada 1980-1981:

Després d'una magnífica temporada, l'equip sènior dirigit per **Rafael Calzado** i amb jugadors del planter va aconseguir la proesa de guanyar el seu grup del campionat de Catalunya de 3a categoria, assolint així l'ascens a 2a Catalana. A més, en la fase final disputada al Vendrell amb la resta de campions dels altres grups es va vèncer i quedar campions de Catalunya. Formaven l'equip: **Rafael Calzado** (entrenador), **Eloy Quintana** (2on entrenador), **Joan Grau** (delegat), **Juan Dorado**,

Alfonso Martín, Jordi Gol, Arsenio Banda, Xavier Sirera, Vicente Tejón, Miquel Rodés, Joan Busqueta, Eduardo Martín, José Luis "Pochela", Javier Esteban.

Evolució de l'equipació per a jugar a bàsquet.

L'evolució de la samarreta i pantaló de l'equipatge del Sant Joan de Mata ja està comentada en un altre article. En quant a xandalls, els hem tingut de tots els gustos i colors. Fins i tot molts anys no n'hem tingut. Recordo el xandall de cotó totalment negre amb detalls en blanc a

la part superior, el blau cel, el taronja,... fins arribar a l'actual.

Quan hi havia diners es donava un xandall als jugadors, però en èpoques d'economia precària cadascú portava el seu xandall. Per descomptat, de diferents marques i colors.

Les bambes són una altra part important de l'equipatge i la seva evolució ha estat espectacular. Al principi, les **Tórtola** i les **Cadena** eren les més habituals; es tractava de sabatilles blanques de tela i amb la sola tan primeta que

L'equip de l'ascens a 1a (1982). AIXECATS: Rafa Calzado (ent.), Arsenio Banda, J.Manuel García, M.àngel Rodés, Esteban García, Agustín Martínez, X.Sirera, A.Martín, AJUPITS: Joan Busqueta, E.Martín, Jordi Gol, J.Dorado, J.Grau.

el fred del ciment de la pista calava el peu, les ampolles eren molt freqüents i quan saltaves, notaves al caure el cop a la planta del peu. Van

aparèixer les **John Smith**, més cares, de colors i millors només perquè eren estrangeres. Després van arribar les **Converse**, tot un luxe per a

les butxaques, que seguien essent de tela i es feien en diversos colors: negres, blanques, blaves, vermelles, verdes,... També es van començar

El Sènior Campió de 3a de 1981. AIXECATS: Joan Grau (del.), Eloy Quintana (ent.), José Antonio Valentín, Xavier Sirera, Miquel Àngel Rodés, Javier Esteban, José Manuel García, Rafa Calzado (ent.),

a veure a les pistes de bàsquet les **Adidas**; però el seu preu era prohibitiu. I d'aquesta manera va anar evolucionant el calçat esportiu fins a

l'actualitat on es poden veure marques de prestigi com **Adidas, Nike, Reebok, Avia**, etc. amb gran varietat de preus i una qualitat òptima per

a la pràctica del bàsquet i la salut del peu de l'esportista. No tant per a la butxaca dels soferts pares...

Francesc Sirera (pres.) AJUPITS: Joan Grau, Arsenio Banda, Jordi Gol, Félix Ribas, Alfonso Martín, Joan Busqueta, Juan Dorado.

Fent pinya.

Juan Carlos Llari

Al **1982** el club vam formar un equip amb gent d'edats molt diferents. Era un juvenil en què hi havia infantils de primer anys, entre ells jo, que era dels benjamins de l'equip. Però hi era l'**Octavio Cerezo** amb el seu poderós ganxo des del fons de la pista. I **Quique Rubio**, que era primet i

de qui ens en rèiem molt. Això va canviar a mesura que anàvem creixent. I **Miguel Jurado**, igual de primet que ara. I en **Luis Marugán**, encara més primet (com ara). I **Mishkin**, que ja tenia prou mala llet al camp. I **Jotaerre** i **Miguel Gascón**, incapaços d'anotar un sol tir lliure ni que els matessin. Gasconitis, se'n deia d'a-

questa malaltia. Recordo molts riures, molts riures en aquell equip. I moltes derrotes, només vam guanyar un partit que, maleït sia, va ser l'únic que no vaig jugar.

La temporada següent (**1983**) ja ens van agrupar per edats i més companys es van afegir a la festa. Estava en **Miguel Espada**, un tipus

pinxo com ell sol, però el millor cantant de Sinies-tro Total a la dutxa. I en **Xavier de la Calva**, nebot del de Duo Dinámico. **Lázaro Cubero**, l'home feliç. Sempre somreia, fins i tot quan ens apallissaven de quaranta. El vaig trobar ara fa poc, i encara segueix somrient. I l'**Antonio Caballero**, encara més pinxo que l'Espada. Érem tots una colla de pinxos; ja començàvem a guanyar partits. **Ángel Jiménez** va arribar en aquella època, era molt, molt baixet i encara no s'assemblava a Camacho, **Santiago Cerezo**, amb els seus mitjons verds al damunt. Estava en **Pascual**, que va arribar al Caja Ronda –ningú ho hagués dit en aquell moment, ni els seus pares-. I, només faltaria, en **Faustino Roldán**. Un fenomen dins i fora de la pista. Quins plors, quan se'n va anar a Sevilla.

Al **1982**, pels equips superiors acabava d'arribar un tal Dele. Un noi baixet i grosset, que mai aconseguia que el fixessin i sempre acabava portant les estadístiques (d'aquí ve el "Dele"). Fa

molts anys que ningú no li diu "Dele"; ara es fa dir **Txema** i que més tard va ser entrenador del sènior. I **Eugenio Quintero**, motejat "Isiah" pels seus incondicionals i "no em passis picat" per a la resta. **Óscar Tormos** no deixava de fer passes de sortida. Pel que en sé, encara els fa (no importa, jo també). Per aquella època ens portàvem a un cadet un cadet baixet i grosset que es deia **Luis Moreno**. El penúltim de tota un saga. Era abans d'usar ulleres; sempre passava a la samarreta i no a les mans. Però ja feia punts de ben lluny. Posteriorment, s'afegirien a l'alegre colla **Pepote** i **Alfons González**. Ells, **Óscar** i els **Moreno** van formar una colla dins i fora del camp.

Aquests, en essència, van ser els tipus que compartíem equips de juvenils a júnior. Van ser cinc o sis anys molt divertits, en els que res-

piràvem (uns més que altres) basquetbol. Posteriorment es van anar afegint més companys: els Ninjas (**Jesús Pérez** i **Jesús López**), un potent cadell de pivot una mica

Compartíem equip, de juvenils a juniors. Van ser 6 anys molt divertits, als quals respiràvem bàsquet.

passerell, l'**Albert Rodríguez**, que tanta mala sort va tenir amb el seu genoll, i el prodigiós Jordi Bayó, que tenia ulls a les orelles. I **Jordi Charles**, l'home-rebot;

mai el vaig veure despegar-se més d'un dit del terra, però era capaç de capturar un rebot després de quatre tocs amb la punta dels dits.

Aquells van ser anys alegres; formàvem més que un equip, un veritable grup d'amiguets. No només jugàvem junts; sortíem de gresca, arrabassàvem La Esquinica, perseguíem noies i organitzàvem festes. I ens reïem molt.

Quan en **Xavier Gol** em va portar al sènior, els riures es van acabar. O, com a molt, reïem més

fluixet. Em semblava mentida haver arribat en aquell equip, on jugaven aquells tipus malcarats i inabastables. Em sentia perdut i, a més, sabia que la meua arribada era una decisió personal d'en **Xavier Gol** perquè l'**Eloy Quintana** no ho veia gens clar. Es va perdre per a mi, així, aquella alegre companyonia que imperava en els equips inferiors. El cert és que la gent anava molt més per feina, i tot era com molt més seriós

i professional. Alguns d'aquells malcarats professionals els coneixia de temps abans, com ara l'**Octavio**, el **Jordi Gol** o en **Mishkin**; altres es van convertir ràpidament en camarades. **Jesús Castillo** va ser, durant anys, l'espill on em mirava. L'equip el respectava molt. Ell feia una finta de tir amb posterior pas endavant, impecable. Vaig fer el que vaig poder per copiar-ho, em penso que sense massa èxit. I també hi

eren l'**Àngel Torrico** i en **Rafa Martos**, tot classe. I per descomptat, les nostres torres bessones: **Martí Pons** (tir a tauler, bé, gràcies) i **Josep Guerrero**, àlies "Cigüeño", amb el seu poderós ganxo, sempre una mica massa curt. Això sí, un defensor important. Més tard, **Larruscain**, un tipus que va passar fugaçment però que va deixar un gran record. **Xavier Gol** portava aquell equip amb mà de ferro però guant de seda. Aquell va

ser un gran equip, i tot ho devia al treball. Vaig tenir molta sort de poder jugar allà.

Vuit anys de sènior. En aquests vuit anys hem tingut de tot. Vam viure l'alegria de la permanència a **Blanes (1991)**; potser, el partit més emocionant que mai va jugar aquell equip. Però va ser el cant del cigne. Després d'allò, es van retirar o van deixar de jugar els nostres millors jugadors: **Octavio, Cigüeno, Martí, Jesús Pérez, Jesús Castillo...** massa per a nosaltres. Els anys següents van ser amargs; la impotència de contemplar, derrota rera derrota, com es perdia allò pel que tant havíem treballat. No van ser anys feliços. Van passar alguns bons jugadors per l'equip; però sempre massa joves, massa despreocupats, massa desconcentrats. Potser van tenir mala sort, o potser no eren els adequats. Mai ho vaig saber, van entrar en un equip en davallada. Aquests van ser un munt: **Iván Rubio, Michel** (a qui, finalment, li van trencar la cara en un

partit; va ser la seva fi); **Fran Robas**, un tirador nat, i el seu germà **Fernando**, encara més tirador; **José Luis Potoc, Marc Lecha, Toni "El Marine"**. Va haver de ser un júnior, **Antonio González**, qui ens va mostrar les poques gotes de qualitat que es van veure durant aquells foscos anys. I me n'oblidava, **l'Àngel Jiménez** va complir el seu somni llargament esperat: ingressar en el sènior. Va ser-hi, recordant-nos el que es pot assolir amb dedicació (i una mica de morro fort). Va acabar entrenant-nos a final de temporada, i ho va fer com es habitual en ell: amb permanent cara d'empenyat.

En algun moment d'aquests vuit anys, el servei militar va fer que acabés amb els meus ossos en el sènior B; allà vaig tenir l'ocasió de retrobar-me amb companys amb els què feia una pila d'anys que no compartia vestidor. Allà estava en **Quique Rubio**, convertit ara en pivot poderós. O **Eugenio Quinteiro** o **Txema**. Però també vaig trobar nous

companys: en **Ferran Torné**, que va començar essent conegut pel seu cognom i finalment s'ha fet un nom al club: **Ferran**. O **Juan Luis Altés**, que no suportava perdre ni als jocs d'ordinador. O **Manolo Ferrada**, un especialista en tirs d'últim segon. O l'exòtic **John Jackson**, amb permanent cara d'astorament. Suposo que encara li deu durar.

Però, poc a poc i sense que gairebé ens n'adonéssim, una nova generació de jugadors pujava i anava ficant el cap al primer equip. Eren nois amb gran talent, que van tenir la sort relativa de gaudir, des de molt aviat, de molts minuts al primer equip.

Els foren el millor d'aquells anys. **Pep Edo**, que tenia por de que en **Jordi Gol** es carregués de faltes; **Kevin McHale**, i el seu versàtil joc de cames; **Sergio Martínez** i **Andreu Fonollosa** (aquests sempre com els guàrdies civils, per parelles); **Miguel Ángel Márquez**, tot un veterà als vint anys; **Gerardo Ureña** (qui ha dit "lent?") o l'e-

legantíssim **Pedro Díaz**, el "Tigre de Singuerlín". Ells, més alguns supervivents d'etapes anteriors (**Ramon Ribó**, que no sembla haver sortit del SESE de tan bon noi que és; **Luis Moreno**, a qui l'àrbitre avançava en els contraatacs però que encara era capaç de ficar-la dins; el seu germà **Jordi**, rocós com el que més; i jo mateix) més el retorn d'en **David Pauné** (hola, tete!), van formar l'equip de la temporada **94-95**. Aquella temporada va marcar un canvi

El partit per la permanència a 3a de 1991 a Blanes; un dels més emocionats de la història.

qualitatiu en la trajectòria del sènior. **Txema Méndez** i **Jesús Pérez** van fer un treball impecable, i ens van portar de la maneta cap a l'ascens. El primer en cinc anys.

Personalment, vaig considerar que allò tanca-va la meua etapa en el sènior. Vaig començar en un equip del que em sentia orgullós de formar-ne part i vaig acabar de la mateixa manera. Però el cuquet del bàsquet encara picava fort, així que em vaig enrolar en el sènior B;

una mena de cementiri d'elefants. El primer any vam assolir fer oblidar aquesta imatge, amb una barreja de veterania (l'ultraràpid **Toni González**, la solvència contrastada de **J.B.**, la picardia d'en **Nico**), joventut (l'explosió d'en **Paco Ureña**, quin monstre! **Dani Arcos** encaixant cop rera cop, **Gregorio Sánchez** posant cara de bona persona) més el Bosni **Fernando**, **Willy** (tothom sap qui vull dir, oi?) i els inseparables **Aymerich**, a les ordres d'**Eugenio Quinteiro** i **Ricard Sas**. Als anys següents han arribat **José Antonio**, tot "savoir faire"; o **Javi García**. I un altre mem-

bre d'una altra saga, Óscar Ureña, que té un domini del llenguatge que mai deixa de sorprendre'm. I no puc oblidar-me dels entrenadors, aquells rucs que creuen que controlen alguna cosa: **"Nino", Antonio Moreno "Queta", Xavier Gol i Eloy Quintana; Joan Grau, Cristóbal Escudero, John Jackson, Txema i Jesús Pérez, Ricard Sas i Eugenio Quinteiro.** I dels delegats: **Sonia Hidalgo, Lola Galián, Patricia Benito, Francisco Ureña** o el mateix **Txema.**

Permeteu-me que acabi amb una història personal. Un any, quan jo era juvenil em vaig incorpo-

rar dues setmanes tard als entrenaments. Quan vaig arribar a la pista em vaig trobar amb 17 tios competint per una plaça a l'equip. Vaig fer competes, en sobraven cinc. Jo, en aquell moment, només podia aportar un bon salt. Em vaig donar per derrotat d'avançada; en acabar l'entrenament em vaig anar a casa i em vaig oblidar del bàsquet. Uns dies més tard, van trucar a la porta de casa. Era el nostre president, el Sr. **Sirera.** "Què com era que no venia", "què com era que no havia dit res". S'ho vaig explicar. Em va escoltar amb molta atenció, em va explicar molt amablement

que havia de seguir jugant, em va donar uns copets a l'esquena i em va fer tornar a l'equip. El cas és que vaig fixar i la resta, com diu la dita, és història. No sempre podem mirar enrera i identificar un moment concret de les nostres vides com a decisiu. Jo sí que puc. Per a bé o per a mal, aquella visita fou l'origen de la meua amistat amb la majoria de les persones que apareixen en aquestes línies, persones que, de certa manera, m'han servit de motlle i fet de mi el que sóc ara. Raó per la qual només val a dir; Gràcies, Sr. Sirera. Va per vostè.

Els anys daurats.

Txema Méndez

Estic al Sant Joan de Mata des del gener del 1982. Tenia 14 anys i vaig decidir d'entrar-hi perquè tenia un amic que

em va insistir molt i al final em va convèncer amb els habituals arguments d'aquests casos: que tu tens idea, que et fitxaran,... Vaig entrar en un equip molt dolent, però amb molt futur, entrenat per en **Xavier Gol**.

Ell em va ensenyar les primeres nocions del nostre joc i sobre el què significava formar part d'un equip. També hi havia un senyor amb bigoti i ulleres i pinta de saber-ne molt de tot i d'ell vaig aprendre a estimar-me el club.

Era l'**Eloy Quintana**, finalment també hi havia un senyor ja gran que es va empipar molt perquè

em va proposar de ser entrenador quan jo portava un parell d'anys al club, i li vaig respondre si estava boig, que jo no servia per allò. Més endavant m'ho vaig repen-

sar i vaig començar a entrenar i... fins ara. Va ser la millor persona des del punt de vista humà que mai he conegut en aquest club i us puc assegurar que n'he conegu-

des moltes des que vaig arribar, de bones persones. Era el Sr. **Sirera**. Sense ells jo no hi seria aquí i a ells tres està dedicat aquest trosset d'humil història de la meua vida.

Al Sant Joan de Mata he ocupat tots els càrrecs imaginables: delegat estadístic, jugador, directiu, home de club, següidor, organitzador de

festes i sobre tot he tingut la sort d'entrenar una pila de gent, a tots vaig intentar transmetre alguna cosa, i de tots vaig intentar sempre d'aprendre alguna cosa. Quan vaig arribar, el primer que vaig entendre és que els que governaven tenien una idea molt clara, el més important era el primer equip. Era com una versió en petit del Barça o del Madrid i els jugadors sèniors eren desconeguts per a un adolescent com jo, gairebé deus que mai em dirigien la paraula, infonien un gran respecte.

Com ja he dit, la meua primera aparició va ser al **1982** i aquell anys gairebé no vaig seguir al sènior, sé que es va pujar fent una gran campanya a 1a Catalana i que allò va marcar una fita en la història del club. En aquell equip, que jo recordi, jugaven **Rafa Martos, Arsenio, Jordi Gol, Edu i Alfonso Martín, Xavi Sirera, Joan Grau, Ra-**

**Xavier Gol
em va ensenyar
les primeres
nocions del joc
i sobre el què
significava
formar part
d'un equip.**

El Sènior de 1a (1983). AIXECATS: Xavier Sirera, Ramon Valls, Miquel Àngel Rodés, Eloy Quintana (ent.), Jesús Castillo, Arsenio Banda, Juan Dorado. AJUPIT: Joan Grau, Eduardo Martín, Alfonso Martín, Joan Busqueta, Vicente Tejón, Jordi Gol

mon Valls, Miquel Rodés, Vicente Tejón o Juan Dorado, gairebé tots ells serien les estrelles del Sant Joan dels 80.

Temporada 1982-1983: Vaig començar a seguir una mica més la marxa, que va ser prou dura perquè va pagar la novatada i, tot i començar prou bé, al final les derrotes es van anar acumulant i el descens fou inevitable. Crec que la temporada la va començar en **Rafa Calzado** i la va acabar **Eloy** a la banqueta.

Temporada 1983-1984: Van arribar a l'equip dos reforços d'autèntic luxe.

Per un costat un home carismàtic, un gran treballador dins i fora de la pista que espero porti sempre el Sant Joan dins del seu cor: **Jesús Castillo**. I un altre que, havent començat al club i havent tingut la sort i habilitat de triomfar abans i després en categories molt més importants, **Juan More-**

no. Amb ells l'equip va tornar a ascendir, després de jugar una lligueta de quarts classificats.

**Al 1982
vem pujar a
1a Catalana i
allò va marcar
la primera gran
fita, a la nostra
història.**

Després del breu pas per **1a Catalana**, havia una certa temença de tornar a repetir la novatada. En canvi, la

temporada **84-85** serà recordada com la millor de tota la història del club. L'equip es va reforçar encara més amb l'a-

ribada de **Juan Chicharro** i **José Luis Suárez** procedents del Santa Coloma, i van pujar al primer equip dos junior prometedors de nom **Octavio Cerezo** i **Josep Xavier Guerrero**. **Eloy** continuava a la banqueta, donant a l'equip la mentalitat de campió gràcies al seu carisma que arrossegava fins al més escèptics. Al final de temporada, el 3r lloc as-

solit superava de molt les expectatives de tothom. Recordo que la pista era un fortí, un camp on era molt difícil guanyar. Vam estar a un pas de disputar les fases d'ascens a 2a Nacional, la qual cosa hauria suposat un èxit immens per un equip recent ascendit. Es va arribar a fregar la glòria. A aquesta temporada van seguir dues més, potser no tan bri-

llants, però amb l'equip consolidat a la categoria. L'equip es va anar renovant i van anar pujant jugadors joves com els ja mencionats **Octavio** i **Josep**, més **Jesús Pérez**, **Juan Carlos Llari** o **Martí Pons**, així com el retorn de **Rafa Martos**. **Juan Moreno**, el nostre jugador franquícia, va abandonar el club per seguir triomfant en equips de 2a Nacional,

El millor equip de la història. El Sènior de 1985 (3rs a 1a Catalana).

AIXECATS: Ramon Valls, Manuel Rondan, Octavio Cerezo, Lluís Tarrasón (del.), Eloy Quintana (ent.)

on va seguir jugant a gran nivell.

Temporada 1985-1987:

L'equip va ocupar la zona mitja de la classificació, i això suposava un gran mèrit vist l'auge que tenia el bàsquet en el nostre país.

Temporada 1987-1988:

Va marcar el final d'aquesta etapa, l'equip no va poder mantenir el ni-

vell exhibit anys enrera i va acabar descendint a 2a Catalana.

La temporada **88-89** va començar amb en **Xavier Gol** instal·lat a la banqueta del sènior, amb l'auspici de l'**Eloy**, que era el segon entrenador. El grup de jugadors era jove i amb una bona projecció. **Miguel Ángel Ocaña, Jesús Pérez, Jordi Gol, Juan Carlos**

Llari, Luis i Jordi Moreno, Toni González, Jordi Bayó, Martí Pons, Jesús Castillo i els germans **Santi i Octavio Cerezo** van formar part de l'equip durant un parell de temporades. En la primera temporada es va quedar a les portes de l'ascens i a aquesta va seguir la **89-90** en la que un final de lliga trepidant va permetre ficar el cap a la lligueta d'ascens.

Juan Moreno, Xavi Guerrero, Xavier Sirera. AJUPITS: Arsenio Banda, Joan Grau, Juan Dorado, Daniel José, Jesús Castillo, Jordi Gol.

Els 90.

Txema Méndez

La temporada 1990-91 l'equip tornava a la màxima categoria del bàsquet català.

Van ser temps de vi i roses. Jo vaig créixer en aquest món, vaig fer els meus amics i vaig créixer amb el club. Mai oblidaré al Sr. **Sirera**, un home sempre disposat a donar-te un copet a l'esquena a l'esquena i per a qui l'important no era guanyar o perdre, si no que la gent no s'enfadés, que gaudís del que estava fent. Sempre estava de bon humor i gairebé mai li vaig veure perdre el seu capteniment. Una persona irrepetible.

Com dèiem, estar a 1a Catalana suposava un premi per als jugador, entrenadors i club en general, però no era un camí fàcil. Gràcies a la retirada de l'**Amposta** vam poder evitar el descens directe, quedar catorzens, últim equip per

disputar el playoff de descens. El rival era el **Blanes**, a qui es va guanyar després d'un emocionantíssim partit amb dues pròrrogues i quedant el nostre equip amb quatre jugadors. El segon partit es va jugar a **Blanes**, doncs l'eliminàtoria era al millor de tres partits i, un altre cop, la tensió va presidir l'enfrontament. Però també aquesta vegada el Sant Joan es va endur la victòria, amb una cistella d'**Ocaña** a pocs segons del final.

Aquell playoff va ser com el zenit de tota aquella generació i de cara a la següent temporada hi va haver una autèntica desbandada. La majoria de jugadors importants van marxar, comandats per l'Octavio Cerezo, el jugador més

representatiu d'aquell equip que va cercar superar les seves fites esportives en els veïns del **SESE**, en una decisió que, tot i ser assumida

Aquell playoff de descens va ser com un zenit de tota aquella generació i de cara al següent any hi va haver una autèntica desbandada.

per tots, no va agradar a tothom, doncs marxava una persona que representava un autèntic estil "de la casa" no només per la seva vàlua com a jugador si no també per la

seva aportació general al club; tot i això, estar en un club petit com el nostre sempre té aquestes coses, com molts altres abans i després, la vida havia de continuar. Un altre que va deixar l'equip, en aquest cas la banqueta, va ser en **Xavier Gol**, la representació tècnica de tots aquests jugadors. Va ser substituït per en **Joan Grau** i jo vaig tenir una

breu aparició com a 2n entrenador. En **Joan Grau** tenia la difícil missió de conjuntar els jugadors de la casa que encara quedaven amb una sèrie de jugadors de gran currículum que, a l'hora de la veritat, van demostrar poca cosa.

En 2 mesos les derrotes van anar venint una darrera l'altre i, després de l'aturada nadalenca, un rosari de baixes, entrenadors inclosos, va inundar l'equip. En **Xavier Gol** va tornar a la banqueta i va haver de tirar

dels júniors per acabar la temporada. El descens fou inevitable, tot i que amb un bon treball es van poder guanyar alguns partits a final de temporada, preparant el que seria la següent a 2a Catalana.

En **Xavier Gol** va reunir un equip jove, amb jugadors de poca experiència però, tot i no portar una mala trajectòria, al final el descens va ser inevitable. La situació al club també era molt delicada, perquè ens havíem fet molt grans i no era fàcil

trobar els recursos necessaris per a mantenir el ritme de despeses, arbitratges i pavelló, fonamentalment. Després de la marxa de l'Eloy a finals dels 80, es va mirar de dinamitzar la gestió del club amb una nova Junta Directiva que no va poder o saber portar la nau a bon port.

Temporada 1992-1993:

Van presentar la dimissió en bloc per un conflicte directiva-entrenadors sobre la política a seguir. Durant aquesta temporada gairebé es va

funcionar sense junta directiva, tot i que en Jordi Gol es va comprometre a retirar-se com a jugador la següent temporada i prendre les regnes del club amb una nova junta.

Com hem dit, la combinació d'alguns jugadors veterans, **Jordi Gol, M.A. Ocaña, Luis Moreno, Juan Carlos Llari** amb d'altres de molt joves, **Fran Robas, Iván Rubio, Pedro Díaz, M.A. Márquez, Gerardo Ureña, Ramon Ribó** o **Josep Edo** no va donar gaires bons

fruits i l'equip va afrontar el segon descens consecutiu, aquest cop a 3a preferent.

Xavier Gol va abandonar l'equip després d'aquesta segona etapa i va ser substituït per en **John Jackson**, un nordamericà que havia arribat al club la temporada anterior i portava un munt d'idees interessants sota el braç. D'entrada era entrenador-jugador, una situació prou comuna als Estats Units, i va mirar de donar-li a l'equip ide-

es noves. Realment era el primer entrenador que no era "de la casa" i, o bé els jugadors no el van entendre o bé ell no es va explicar massa bé, el cas és que amb una balança **d'1 victòria i 11 derrotes** va presentar la dimissió i va ser substituït per l'**Angel Jiménez**, que era jugador i que, amb mètodes més convencionals, va guanyar alguns partits però no els suficients com per evitar un nou descens. Ens anàvem a 3a, era evident que el final d'una

època gloriosa havia arribat.

Temporada 1994-1995:

Vaig arribar a l'equip a la temporada 1994-95, reunint als jugadors que havien estat la base de les últimes temporades, recuperant algun dels germans **Moreno** o en **David Pauné** i formant un equip compacte que després d'alguns alts i baixos va ficar el cap a la lligueta d'ascens que vam guanyar sense patir assolint el tan desitjat ascens a 3a preferent.

Temporada 1995-1996:

Amb la mateixa base i donant entrada a jugadors joves es va començar prou bé però una combinació d'inexperiència, mala sort i mal joc va fer que malgrat quedar onzens vam jugar una eliminatòria contra el Cabrera, curiosament un equip a qui havíem derrotat l'any anterior a les fases d'ascens. Tots els números estaven al nostre favor,

havíem fet millor temporada, teníem avantatge al segon partit a casa. Ningú pensava en el descens. A l'anada vam perdre de dos punts, va saber a poc però es confiava que podríem guanyar a casa amb facilitat, com l'any anterior que els havíem apallissat per 42 punts de diferència. (83-41).

El canvi generacional va suposar una caiguda en picat fins a 3a i canvis a l'equip tècnic i directiu.

En tants anys de basquetbol mai una derrota (o una victòria, perquè el partit el vam guanyar per un punt) ha estat tan dolorosa. Sobre tot per

com es va produir. Amb cinc segons per jugar, Pedro Díaz anota dos tirs lliures que ens donen quatre punts d'avantatge i la permanència. El rival s'havia quedat amb tres jugadors, semblava impossible que ens eliminessin. En aquests cinc segons, el seu base va travessar la pista fins al lateral i amb dos jugadors al damunt va anotar un triple sobre la botzina que ens tornava a 3a.

Aquell equip no ho va poder superar. Es va desfer. Vaig haver de començar de nou. Combinant experiència recuperant a en **Jesús Pérez** i **Miguel Ángel Ocaña**, amb nova saba de dins i fora del club. **Francisco Ureña** i **Manel Seral** com exemples.

Temporada 1996-1997:

Ens van repescar a l'estiu i vam tornar a jugar a preferent, però l'equip encara no estava preparat per a la categoria i vam descendir, aquest cop definitivament, a 3a.

Jesús Pérez, David Puigventós, Edu Galán, Francisco Ureña, Ramon Ribó, Manel Seral, Alfons González, Pedro Díaz, Miguel Angel Ocaña, Xavi Martínez, José Manuel Paredes, Albert Edo i el meu fidel capità **Miguel Angel Márquez** van contribuir amb el seu talent i sacrifici a donar-li a aquell 40è aniversari el sabor, el bon sabor d'un títol. Encara que sigui de 3a sempre és un campionat, sempre deixa un lloc en el record de tots. Una insígnia d'or per a una època daurada.

Els nois d'ara.

Txema Méndez

Dedicat a la memòria d'Anabel Cardiel i Javier "Kevin" Fernández-Villalón, ex jugadors del Sant Joan de Mata que ens van deixar durant aquesta passada dècada.

Fa deu anys jo era l'entrenador del Sènior masculí durant el 40 aniversari. Va ser un gran any, varem guanyar una lliga i es van posar els fonaments d'una època d'èxits, primer amb l'**Àngel Jiménez** i després d'un breu "experiment" amb el recordat **Rafa Moreno**, entrenador nacional, amb **Xavi Gol** en una 1a catalana remodelada i una mica més assequible que en el passat. En aquest quadrienni una sèrie de jugadors emblemàtics encapçalats pel **Jesús Pérez**, juntament amb **Manel Seral**, **Andrés García**, **Pedro Díaz**, **Francisco Ureña** i **Ramon Ribó** (per citar els més destacats) van consolidar un projecte iniciat pràcticament a la

temporada del 40 aniversari. En aquest període, a més, ens varem traslladar al **pavelló** donant un evident salt de qualitat pel que fa a les nostres aspiracions i el club va començar a prendre la fesomia amb què avui el coneixem. Després d'aquest període varem tornar a anar de davallada. Alguns jugadors es van retirar i la brillantor dels més veterans es van anar apagant donant pas a nous valors. El més traumàtic fou sens dubte que en **Xavi Gol**, que havia substituït amb gran encert el citat **Rafa Moreno**, va acabar sortint per la porta del darrera d'un equip en clar declivi: la trajectòria ascendent va esdevenir davallada. No entraré en els detalls, perquè cadascú tindrà la seva versió, però és de lamentar que en Xavi Gol tingués una sortida de l'equip tan discreta i poc agraïda donada la seva contribució tant al sènior com al club en general. Esperem que el seu

allunyament sigui temporal i algun any es decideixi a tornar, perquè encara li queda molt de bàsquet a la seva carpeita d'entrenador. A Xavi el va substituir **Xavi Marcé**, que no va poder fer gaire més que anar veient com els darrers estendards d'aquesta generació s'anaven apagant i donant pas a la joventut, molta de la qual encara perdura en el nostre sènior actual: finalment tornàvem a 3a. Però els partits més difícils per en **Xavi Marcé** van ser jugats fora dels camps de joc, lluitant contra un tumor (del qualafortunadament s'ha recuperat plenament) i va ser substituït pel **Sergi Garcia**. En Sergi va lluitar en una situació difícil i amb molts entrebancs, però va aconseguir eludir el descens a territorial evitant així una autèntica hecatombe esportiva. Sense temps per agrair-li a en Sergi els serveis prestats (en un altre gest no gaire elegant) i quasi bé de la nit al dia,

va arribar **Jaume Ferreres**, entrenador amb experiència a l'Aracena en quant a funcionament d'un club amb aspiracions. En Jaume va saber insuflar a l'equip els seus coneixements i ambició per portar-lo altra cop de 3a a 1a, on ara es troba en aquests moments lluitant contra equips amb molts més recursos.

De l'època pretèrita encara aguanta a l'equip el **Francesc Aguinaliu** i en aquest anys s'han anat consolidant altres jugadors formats en el planter com en **Jordi Domín-**

guez, l'**Iban García**, en **Chema Belmonte**, en **Manel Aloy** o els nostres "homesdeclubperatot" **Josep Seró** i **Jaume Font**.

També es van afegir jugadors provinents de fora com ara l'**Oriol Ortiz**, en **Marc Cabero** o en **Manel Almenara**, dirigits aquesta temporada per en **Manel Muñiz**. I per finalitzar, no es pot deixar de mencionar la presència durant tota aquesta dècada d'un jugador que aquesta mateixa tempo-

rada ha assumit tasques tècniques a l'equip, l'**Edu Galán**. Una prova de fidelitat al sènior masculí del Sant Joan de Mata, un equip i un club

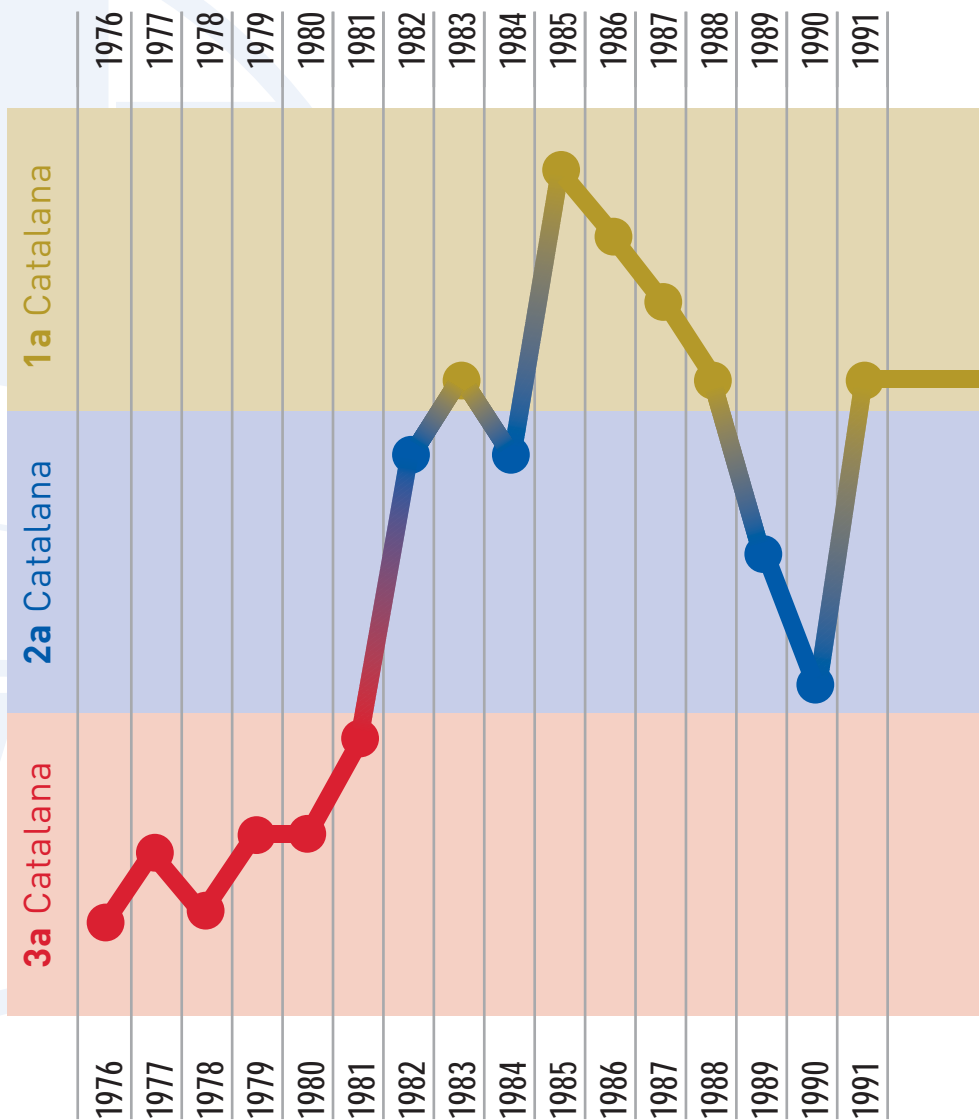
que té la rara capacitat de l'au fènix, re-néixer cada cert temps.

Aquest cop esperem que no només sigui per arribar, si no pel més difícil, mantenir-se. Com es mantenen tots aquests noms (i d'altres que s'han quedat en el tinter) en aquesta trajectòria que ja ha complert **50 anys. Mig segle.**

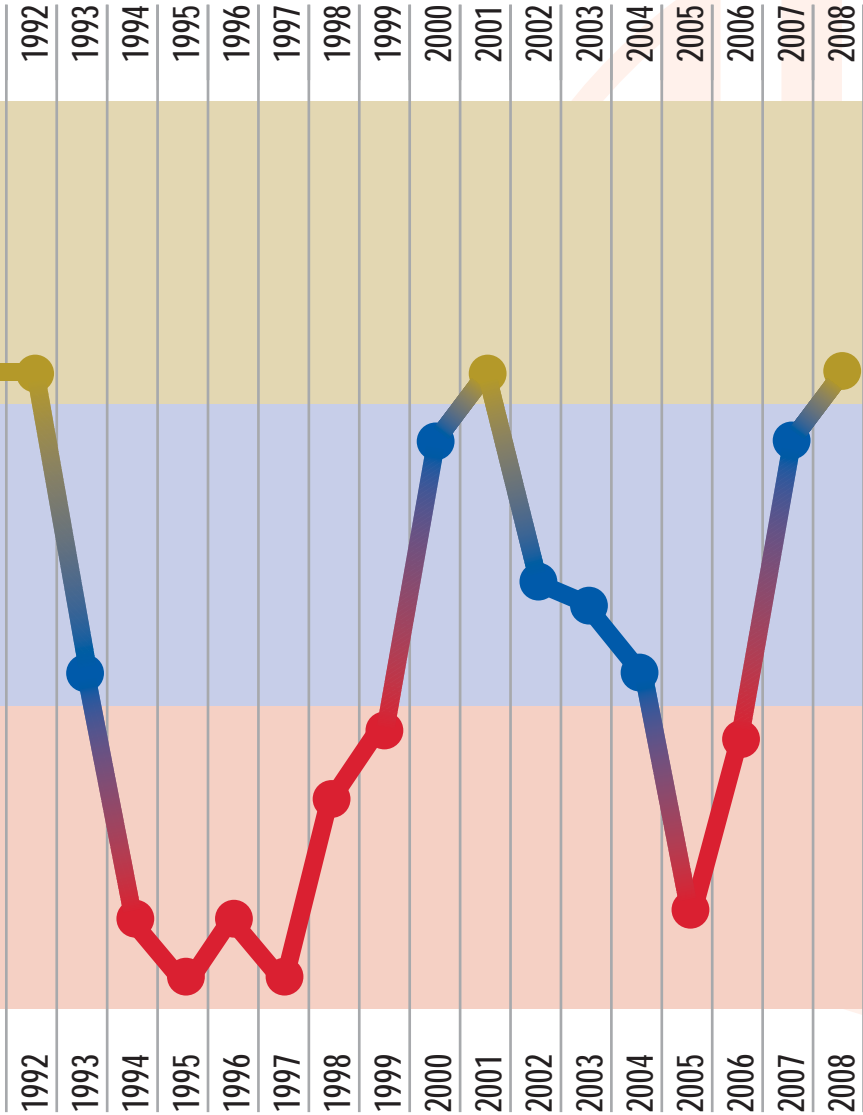
Per celebrar el mig segle, tornem a 1a !!

Historial Sènior

Masculí

L'inici de l'equip

José Luis Pichot

Els inicis es remunten als voltants de la temporada **63-64**. Tot anava bé i volíem donar un toc modern al club. Vam decidir formar un equip femení aprofitant el nostre "centre" i les nostres asídues acompanyants.

En molt poc temps ens vàrem situar entre els 5 primers, competint contra equips ja clàssics aleshores: **Alisos, Roser, Grup Barna, Hispano-Francés**, etc.

L'any 68 vam assolir el sots campionat de lliga i una copa. Des d'aquell moment vam començar

a tenir solera com a club femení i de seguida vam haver de fer 2 equips sèniors.

Com anècdotes podríem dir que el color inicial, durant diverses temporades, va ser el blau amb ribet vermell i pantaló blanc i el reserva to-

El primer femení (1963). AIXECADES: Presentación De la Iglesia, Rosa M. Maza, M.Carmen Álvarez, Pilar Álvarez, Rosa Bartolí. AJUPIDES: Mª Asunción Maestre, Begoña Martínez, Carmen Pino, Virginia Rodríguez.

femení.

talment blanc amb un ribet blau.

Diverses d'aquestes jugadores es van casar amb jugadors de l'equip sènior o acompanyants, de manera que durant alguns anys vam ser una autèntica família, uns "forofos" els uns dels altres.

Una anècdota amb gràcia va ser quan vam fer plorar un àrbitre per l'assetjament i acaraments continuats, fins i tot vaig haver d'entrar personalment al vestidor a donar-li consol i convèncer de que fes la segona part, perquè no volia sortir del vestidor.

Més endavant, passades dues temporades, aquest mateix àrbitre ens va convidar a un torneig a Bellvitge (ell era d'allà) que vam guanyar amb molt d'esforç i molt ben arbitrat per ell mateix. Aleshores ja era un àrbitre consagrat; es deia **José Breba** i el seu

L'equip del 69. AIXECADES: Mamen Martín, Gloria Capella, Ángeles Mínguez, Presentación De la Iglesia, Pilar Villanova. AJUPIDES: Montse Moraleda, Catalina G^a Magallón, Esther Martínez, Yolanda Perales.

trofeu figura entre els exposats a les nostres vitrines.

A l'equip femení tot sempre acabava en festa, tal com s'esqueia en aquella època: cada setmana es feia a casa d'alguna jugadora i, tan donava sí es guanyava o es perdia, sempre hi havia alegria i bon humor.

Quan el desplaçament era fora de la ciutat, es completava el dia amb un menjar i un berenar. Una anècdota assenyala-tada també, i abundant en el tema de l'equipatge, va ser quan es va comprar una bossa d'esport a cada jugadora i afegint-hi les inicials del nostre equip (SJM) i el

número de la jugadora. Aquest va ser un gran invent en aquella època, doncs no era habitual fer-ho i, a més, no es disposava de les marques que hi ha avui.

Insistent en l'aspecte lúdic que tenia per a nosaltres qualsevol partit o desplaçament, ens vam "inventar" també els finals de temporada. Vam fer sortides de 4 o 5 dies, sempre coincidint amb les diades de Sant Joan i San Pere. Durant tres temporades vam estar a **L'Escala** (Girona) a cos de rei (modèstia a part) i una de les últimes va ser especialment divertida, doncs vam anar una setmana a **Mallorca**

i van venir algunes sènior. Va ser una gran vivència, sana i divertida, en la que tots plegats ens ho vam passar molt bé.

També vam fer una pujada a peu al **Montseny** (Turó de l'Home) des de Santa Fe, 5 km en pujada per un camí dur, per ens vam divertir amb visita a l'estació meteorològica inclosa. Una vegada fins i tot vam haver d'empènyer l'autocar, que es va esgavellar a mig camí entre Barcelona i l'embassament de Camarasa.

A finals del 70 l'equip va desaparèixer.

Segona part.

Txema Méndez / María Ibáñez

Finals dels 80: Junior Femení.

A mitjans de la temporada 1985-86, dos grups de jugadores procedents dels col·legis **Sant Pere Nolasc** i **Codolà i Gualdo** es van reunir amb la idea de formar un equip femení, el primer de l'època "moderna". Totes oscil·laven entre les edats cadet i juvenil. El seu primer entrenador va ser en Faustino Roldán, aleshores jugador del júnior.

Faustino va haver de marxar a Sevilla per motius personals i la directiva va nomenar el seus substituïts: Txema Méndez i Lázaro Cubero. Aquest equip competiria finalment a Juvenil Promoció. **Lucia Arcos, Toñi i Mª Carmen García Hurtado, Sonia Hidalgo, Sina López, M^a del Mar**

López, Nuri Ayuso, Fátima Romero, Ana Mayer, Susi Rodríguez, Inma Corada, Mercè Flos i Lola Galián eren les seves components.

Els inicis van ser difícils, però a poc a poc l'equip es va anar consolidant, es van començar a guanyar partits i es va posar en marxa una realitat: el nostre club tornava a ser un club mixt. Aquest grup va començar a progressar, guanyar partits i, a les dues següents temporades, amb **Jordi Gol** a la banqueta es va començar a construir el que seria el nostre primer sènior femení "modern".

Temporada 1988-1989:

Van entrar a l'equip, encara juvenil, tres noves jugadores procedents

del col·legi Sant Pere Nolasc: **Mª José Becerra, Esther Pavía i Mari Flor Rodríguez**. Aquestes tres jugadores tornarien, la temporada següent, al seu grup d'edat natural: l'equip cadet.

Un Cadet a Preferent.

Ens trobem davant d'un salt qualitatiu que a posteriori ha marcat els bons resultats femenins del lustre 1990-95. Les tres promocions a preferent del 1990 al 1993. Durant aquests tres anys aquestes jugadores-nenes van jugar a la categoria de més nivell per a la seva edat: preferent. Entrar entre els equips que disputen aquesta categoria representava un assoliment, tot i que de vegades s'hagués de lluitar a final de temporada per no perdre-la. En aquesta fase els entrenadors que van participar en aquest equips (en el període 1989-91)

**Després de
més de 10 anys
sense noies
el club tornava
a tenir equips
femeïns**

foren l'**Alberto Villegas**, l'**Óscar Biedma**, en **Juan Luis Altés** y en **Javier Fernández-Villalón "Kevin"**. En Villegas era el seu entrenador al Sant Pere Nolasc i amb elles va anar a disputar la primera fase de cadet preferent.

A més de les mencionades Mari Flor, Pepeta i Esther, altres jugadores formaven part d'aquest excel·lent grup: **Marta Carmona**, **Susi del Barco**, **Asmara Barrau**, **Yolanda Sánchez**, **Cristina Rancaño**, **Merche Díaz**, **Marga Núñez**, **Sonia Mosquera**, **Rosi Rodri-**

guez i **Marta Hernando**. Aquestes van formar part del cadet preferent 1990-91, després del primer intent 1989-90.

A la temporada 1991-92 va entrenar aquest equipmen Juan Luis, amb un grup renovat (**Yoli Serra**, **Yolanda Sánchez**, **Marta Doménech**, **Rosi Rodríguez**, **Cynthia Extremera**, **Esther Lázaro**, **Eva Gea...**) i tot i que eren jugadores de qualitat, no van poder superar les fases d'agost i van haver de conformar-se a jugar a promoció (1989-1990).

Caldria afegir, com a col·lofó a aquesta fase, el difícil que resultava jugar a preferent: en primer lloc, la temporada començava a finals d'agost amb les fases d'entrada (amb la dificultat no només de reunir un equip en condicions en plenes vacances estiuenques, si no d'arribar als partits amb l'equip conjuntat i preparat); la segona dificultat és que, si es quedava entre els equips de la meitat de la taula en avall, la temporada s'allargava per a no descendir.

Un bon planter.

María Ibáñez Bedmar

El primer problema va ser el que es va presentar en la darrera participació d'un cadet femení a les fases de preferent: un equip curt, delmat i sense prou preparació, no va poder afrontar la duresa de la competició.

Temporada 1991-1992. Campionat de Barcelona Júnior.

Com ha quedat dit, la dècada dels 90, sobretot la primera meitat, va resultar la millor mai viscuda pels nostres equips femenins.

Arribem a l'inici d'aquesta dècada amb un grup de jugadores de gran qualitat, gràcies al treball en les categories inferior i indubtablement al bon quefer dels seus entrenadors. A la temporada 1991-92 el **júnior femení** es va configurar amb les jugadores del cadet preferent, més algunes incorporacions: de primer any **Ana M^a**

Vázquez, Sonia Mosqueira, Marga Núñez, Asmara Barrau, Anna Esteban, Susi del Barco i Marta Carmona; de segon any, **Mª Flor Rodríguez i Yolanda Alcaraz.** Com entrenador en **Txema Méndez** i com a delegada la **María Ibáñez.**

Des del primer moment es va apreciar que hi havia un excel·lent planter per fer una bona collita, com així va acabar essent.

A Mataró, a finals de maig de 1992, l'equip es va proclamar brillant campió de Promoció Nivell A de Barcelona guanyant amb moltíssim ofici al **Masnou Basquetbol B**, club aleshores a l'elit del bàsquet femení.

En certa manera, El Dream Team de Barcelona '92 va tenir la seva

part de "culpa" perquè aquest equip no pogué disputar un campionat de més entitat: el de Catalunya. Aquell any nom es va disputar per manca de dates al calendari per la celebració dels millors Jocs Olímpics de la història, tal com va

Al 1992, el Junior va ser Campió de Promoció Nivel A de Barcelona.

proclamar Samaranch a la cerimònia de clausura de la XXVa Olimpíada Barcelona 1992. Dubto que el Déu basquetbolístic, o sigui Mi-

chael Jordan, no dormi a les nits pensant que el juvenil femení de la S.E. Sant Joan de Mata no es passegés per Catalunya disputant fases per culpa d'aquest esdeveniment històric per a la nostra ciutat. Mataró ens va veure guanyar (com després ens va veure també assolir una plaça a la final de Catalunya

dos anys després) i molta gent del Club ho va poder presenciar, tot i que no tots ni els més importants dins de l'organització van assistir-hi. Les jugadores van conquerir el trofeu més gran, que estava exposat darrera la taula d'anotadors sobre una senyera; amb això van complir amb l'exigència del Txema en el minut previ a l'inici de la

segona part: "Veieu aquests dos trofeus?

Doncs... ¡Vull el més gran!."

Al llarg de la temporada, havien pujat

cadets per a completar l'equip i a la final també ho van fer. Aquestes cadets van ser: **Marta Domènech, Cynthia Extremera, Rosi Rodríguez, Eva Gea, Yolanda Sánchez i Yoli Serra.**

No hi ha gaire a dir sobre el sènior femení d'aquella època. Es tractava d'un equip amb una abassegadora presència d'universitàries que tenien com a ambició passar-ho bé jugant al bas-

quetbol.

Amb temporades millors o pitjors, es mantenien en posicions de mitja taula cap avall, en general guanyant els mateixos partits que es perdien. Cada any l'equip mantenia un nucli de cinc o sis jugadores que s'anava completant amb esporàdiques aparicions de noies que deixaven l'equip un o dos anys

més tard. Les jugadores més fidels durant aquests anys (i va haver-n'hi de molt dolents) van ser:

Loli Martínez, Esther Domènech, Mari Cruz i Annabel

Cardiel, Sonia Blasco, Chus López i Maria Ibáñez. Quedaven jugadores del primer júnior femení que al poc temps (una o dues temporades) ho van deixar córrer: **Ligeia Balcells** (que després va tornar), **Mercè Flos, Lucía Arcos** (lesió d'esquena), **Sonia Hidalgo** (lesions contínues als turmells) i **Ana Mayer** (després delegada de l'equip). En aquesta etapa va arribar una altra jugadora de l'actual sè-

nior femeni, la **Judit Manrique.** Com a passos més esporàdics cal parlar de la **Salud Domínguez** i de l'**Ana Mimoso.**

S'ha de dir que els pitjors anys del sènior femení coincideixen amb la consecució del campionat de Barcelona del **júnior femení.** Només 5 jugadores, poca col·laboració de les juvenils pels motius que fossin, però això sí, la caparroneria d'en Jordi Gol, aleshores l'entrenador, per mantenir l'equip inscrit.

L'any següent de la consecució del campionat de Barcelona per part del juvenil femení, algunes jugadores es van incorporar al sènior femení però la millora esportiva seguia sense arribar. Probablement l'equip havia entrat en un conformisme endèmic després de tantes temporades amb el mateix entrenador. I les noves jugadores, més ambiciosos que les veteranes, no aconseguien ficar-se en la dinàmica de l'equip.

Temporada 1992-1993: Època de crisi de totes les estructures del club.

Primers èxits.

María Ibáñez Bedmar

S'estava consumant la caiguda del sènior masculí des de les categories superiors, el relleu de les juvenils femenines no funcionava com s'esperava, el sènior femení era un autèntic conformisme i la desorganització directiva era total.

Es produeix el relleu a la junta directiva amb el recolzament d'entrenadors i jugadors dels club (entre ells alguna sènior) com a vocals accidentals, simplement per fer efectiu el canvi directiu a la vegada que també el relleu en el **sènior femení**. La mala dinàmica

del club havia provocat la sortida de moltes (i bones) jugadores que, per altra banda, després de molts anys de dura competició s'havien desgastat física i/o mentalment. Algunes jugadores van haver de parar per problemes físics i altres van decidir fer una atu-

rada esportiva coincidint amb els seu debut en el món universitari.

Temporada 1993-1994:

Fos com fos, hi havia un relleu en la direcció del **sènior femení**. La que fora base de l'equip amb Jordi Gol, **Loli Martínez**, va prendre les regnes de l'equip i va impregnar-lo amb la seva ambició. Inicialment l'equip es va plantejar amb 10 jugadores: **Mari Cruz Cardiel** (capitana), **Mari Flor Rodríguez**, **Esther** i **Olga Domènech**, **Judit Manrique**, **Ligeia Balcells**, **Maria José Feliu**, **Maria Ibàñez**, **Ana Mimoso** i **Lourdes Santos**. Les dues últimes, no es van amotllar ni a l'estil personal de direcció d'equip de la Loli ni a la dinàmica ambiciosa que aquesta havia inculcat, i van acabar deixant l'equip. Potser el més curiós de la temporada va ser que la delegada, **Rosi Rodríguez**, va acabar amb fitxa de jugadora degut a que l'equip es va quedar només amb set jugadores a l'octubre per lesió d'una d'elles (que va estar 3 mesos de baixa). Doncs sempre recordarem un "extra time" a

camp del Voramar, amb només 3 o 4 jugadores del Sant Joan a pista doncs la resta estava eliminada per faltes (tampoc hi havia massa per eliminar, de tan curta que era la plantilla), resolt amb un triple sobre la botzina ens posava a 2a Catalana (i gairebé en la promoció de Campionat). L'autora de la cistella havia d'haver estat a la banqueta anotant-la a l'estadística. Era la delegada ara jugadora: **Rosi Rodríguez Paradelo**. Aquest equip era més aviat curt, però disposava de dues jugadores de caràcter guanyador innat i, a més, de gran classe: **Olga Domènech** i **Mari Flor Rodríguez**. Elles contagiaren l'equip del mateix esperit que dirigia l'equip. El resultat va ser un grup amb moltes ganes i amb jugadores que van demostrar que la mediocritat quedava ja per a èpoques passades, sobre tot **Mari Cruz Cardiel**, en els seus darrers anys al club. Una derrota del sènior va acabar donant-li el campionat: el **Centre Social Catòlic de Terrassa** venia a la pista amb ànims de revenja (les

haviem guanyat a la seva pista) i, de passada, prendre'ns el liderat de la taula classificatòria. El sènior es va mobilitzar, el club es va mobilitzar i la pista va acabar plena de gom a gom..., i vam perdre el partit i el bàsquet average. Però el CSC no va tornar a guanyar cap partit fora de cas i vam quedar campiones de lliga.

Maig del 1994. Darrera del sènior femení hi ha un **júnior** entrenat per en **Gerardo Ureña** i en **Javier Fernández-Villalón "Kevin"**. Un altre equip construït al voltant del **Sant Pere Nolasc**, que en anys anteriors havia estat entrenat per en **Txema Méndez** i la **Sonia Mosquera**. Un equip d'un nivell una mica inferior als precedents i preferents, però amb un cert futur. Dins d'aquest grup es podria mencionar a **Montse Cubero**, **Rebeca Garcia**, **Dolores Vázquez**, **Cristina Edo**, **Mónica Ureña**, **Laura Puig**, **Pili Hernando**, **Sandra Martón** o **Irene Fernández**. Algunes d'aquestes jugadores havien col·laborat amb el sènior, tot i

que només al final de temporada. Aquest equip vam acabar jugant a Consell i va desaparèixer gairebé per complet (només va seguir l'Irene), gairebé pels mateixos motius que tantes d'altres ho havien deixat anteriorment.

Però estàvem a punt de parlar de la **promoció del Campionat de Catalunya de 3a**. El primer rival va ser el **C.B. La Bisbal d'Empordà**. El partit d'anada, a **La Bisbal**, va acabar amb derrota nostre de 12

punts. A la tornada un equip concentrat esperava les gironines que van acabar perdent per més de 20 punts i alabant la "qualitat" dels esvorancs de la pista.

Com hem dit abans, les semifinals se celebraren a **Mataró**, amb el **Mà i Joc Folch i Torres de Santa Coloma** com a rival, un equip contra el que ja s'havia disputat un amistós de pretemporada a la nostra pista i que havia passat pel da-

munt del sènior femení, guanyant al Sant Joan per més de 20 punts.

El Mà i Joc era un equip molt experimentat i de categoria: moltes de les

seves jugadores havien jugat a 1a Catalana, altres a 2a Nacional i una d'elles a 1a Nacional B.

Però quan es juga a partit únic la possibilitat d'entrar en una final, qualsevol cosa pot passar; especialment si deixes que al teu cap li vingui el record d'una

El Sènior va quedar Sots-Campió de 3a Catalana.

victòria "de passeig" a pretemporada. I la victòria va caure del nostre costat. L'equip estava preparat per anar al pavelló de **Les Franqueses de Granollers** per a disputar la final del Campionat de Catalunya de 3a Categoria. Ben cert és que tot l'equip, no. Loli va haver

Per falta de jugadores la delegada va haber de jugar i va ser decisiva a l'últim partit que ens donava l'ascens.

d'abandonar l'equip a pocs partits per a la conclusió de la temporada per anar a treballar a Tenerife. Però el dia de la final, la **Loli** estava a la banqueta, amb en **Txema**. L'equip, al complet (amb la seva delegada-jugadora) i dos juvenils (**Mónica Ureña i Dolores Vázquez**). Un partit vibrant, amb pròrroga, contra el **Cerdanyola Bo-**

higas, que va acabar en derrota. Masses llàgrimes per a unes jugadores que mai no podien ni haver somiat un ascens a 2a Catalana i menys encara arribar a la final del Campionat de Catalunya. Però el premi (derrota a la final) no era massa just per a deu persones que van treballar molt dur.

Temporada 1994-1995: L'autèntic premi tindria lloc la temporada 1994-95: per primera vegada en la història del Club, un equip femení del Sant

Joan de Mata anava a disputar el **Campionat de Catalunya de 2a Categoria**, com oficialment és anomenat per la federació. Per a l'ocasió es va aconseguir armar un dels millors sèniors femenins que hi ha hagut en la història del club (tot i que millors jugadores i equips hagin passat per categories inferiors, aquestes jugadores estaven a sènior). El **sènior femení 1994-95** potser es va posar a somniar massa aviat i després, amb la mateixa velocitat, a recordar l'any anterior amb amargor. Potser es va oblidar massa de pressa tot el que es va haver de treballar per assolir l'ascens. **Nicolás Arcos**, degut a la marxa de la Loli, va agafar l'equip i la Rosi només va actuar com a delegada. **Marga Núñez, Ligeia Balcells, Mari Cruz Cardial, Maria José Felíu, Sonia Mosquera, Sonia Hidalgo, Graci Terré, Olga y Esther Domènech, Judit Manrique i Maria Ibáñez** eren les jugado-

res d'una bona plantilla. Però l'equip va descendir.

Temporada 1995-1996: **Àngel Jiménez**, l'entrenador que l'any anterior estava a la nostra escola de bàsquet treballant amb l'embrió de l'actual cadet femení del 98 (**Marga, Carol Jobé, Raquel Malo, Marga Rodríguez, Maite López i Lorena Cabrera**) va iniciar la nova temporada 1995-96 amb **Fernando Rivas** com a ajudant i amb **Esther Domènech, Sonia Hidalgo, Sonia Mosquera, Judit Manrique, Olga Domènech, Ligeia Balcells, Sandra Cruces, Núria Montes i Maria Ibáñez** com a jugadores. Evidentment, **Rosi Rodríguez** era la delegada.

No va ser una temporada fàcil. Semblava que havia de ser un ascens senzill (hi va ser-hi, però no precisament fàcil), però els resultats no acompanyaven així com l'ambient dins de l'equip. Una tanda d'anades i vingudes de juga-

dores va acabar amb la dimissió de l'**Àngel i Loli** de tornada a la banqueta que l'havia vist assolir un primer i lluït ascens. I aquella temporada amb molta fortuna es va poder aconseguir el segon i ascens d'un sènior femení del Sant Joan a **2a Catalana**.

Temporada 1996-1997: Encara que l'equip mantenia el mateix equip de tècnics de l'any anterior es va tornar a descendir.

Temporada 1997-1998: Tornavem a 3a Catalana amb: **Marga Núñez, Saraí Soto, Judit Manrique, Ligeia Balcells, Encarna Troncho, Irene Fernández, Yolanda Gordi, Sonia Mosquera i Maria Ibáñez**.

El futur era el sots-22 vinculat (**Roser, Marta, Estel, Anna, Núria, Eulàlia, Cristina, Irene, Sandra i Anna**) i les cadets: **Carol Jobé, Lorena Cabrera, Raquel Malo, Maite López, Núria Aparicio, Elena Fraile, Estefania Rodríguez, Anna Carreras i Coral**.

El Sènior de la temporada 94-95 va ser un dels millors de la nostra història.

Les noies d'ara.

Txema Méndez

Durant el 40 aniversari varem assistir a la llastimosa desaparició del sènior femení. Durant la temporada posterior no tinguérem sènior però a la temporada 1999-00, de la fusió d'un cadet i d'un equip vinculat del col·legi Montseny, varem poder formar de nou un sènior femení jove i amb prou projecció.

Com la base de l'equip provenia del Montseny, el seu entrenador de tota la vida, el Cristóbal Escudero, se'n va fer càrrec les dues

primeres temperades, en les quals l'equip va agafar una primera experiència del que és jugar a sènior. A cavall d'una temporada i la següent, va haver-hi un petit conflicte però de difícil solució: les jugadores volien canviar d'entrenador i l'entrenador volia seguir... I aquí vaig

entrar en escena, amb la difícil missió de trobar l'entesa entre dues posicions de difícil conciliació. El resultat de tot plegat és que en Cristóbal va acabar llançant la tovallola i em vaig trobar tot sol pilotant la nau. Van ser 4 temporades prou bones, en una trajectòria ascendent on es consolidà un bon grapat de jugadores i, a més, es

va poder recuperar alguna veterana de l'etapa anterior: **Núria Ibáñez, Anna Navarro, Anna Carreras, Carri, Roser Ibàñez, Mònica Alcaine, Irene**

Fernández, Uli Tena, Sofia Garcia, les prometedores júniors **Melody Alcaine** i **Ester Miguel** (ara tota una veterana a l'equip actual a 2ª catalana), el breu pas de la **Lorena Cabrera** abans de jugar a categories més altes i, com a més destacada, la jugadora que més partits ha disputat

Sonia Mosquera és la jugadora que més partits ha disputat de tota la història.

amb el sènior femení en tota la història del Sant Joan de Mata, la **Sonia Mosquera**, tota una institució.

Després de quatre anys en que el treball s'adreçà a la consolidació del bàsquet femení, va arribar el moment de donar pas a un nou entrenador, decisió que em va costar de prendre però que, de totes maneres, va ser la meua elecció. En **Josep Seró** va reunir el bo i millor d'aquell grup de jugadores, afegint dos fitxatges forasters de luxe, les mexicanes **Claudia i Katyna**; ens varem quedar a un pas de l'ascens. A la temporada següent, i malgrat la pèrdua de les jugadores més veteranes (però compensant-ho amb bons fitxatges), es va assolir un objectiu llargament cobejat, el campionat de lliga de 3a (el segon en la història de l'equip) i l'ascens a 2a (el tercer). **Marta Boneu, Marta Soriano, Laura Vindel, Alba Núñez, Belén Núñez, Alba Vidal** o **Judit Cortes**

juntament amb la ja mencionada **Ester Miguel** van ser les jugadores

protagonistes de l'èxit en aquesta temporada

històrica, on per primera

hi ha dos sèniors femenins i cinc equips

El Sènior de 2008: campiones de lliga a 3a.

de noies en total.

El bàsquet femení del

Sant Joan de Mata ha experi-

mentat un auge espectacular durant aquesta

dècada, i ara compta amb els

equips del planter que asseguren el futur.

Especialment amb

aquest **Mini** que a tots ens enlluerna a la seva

primera temporada al club. Només cal esperar

que aquesta línia es consolidi.

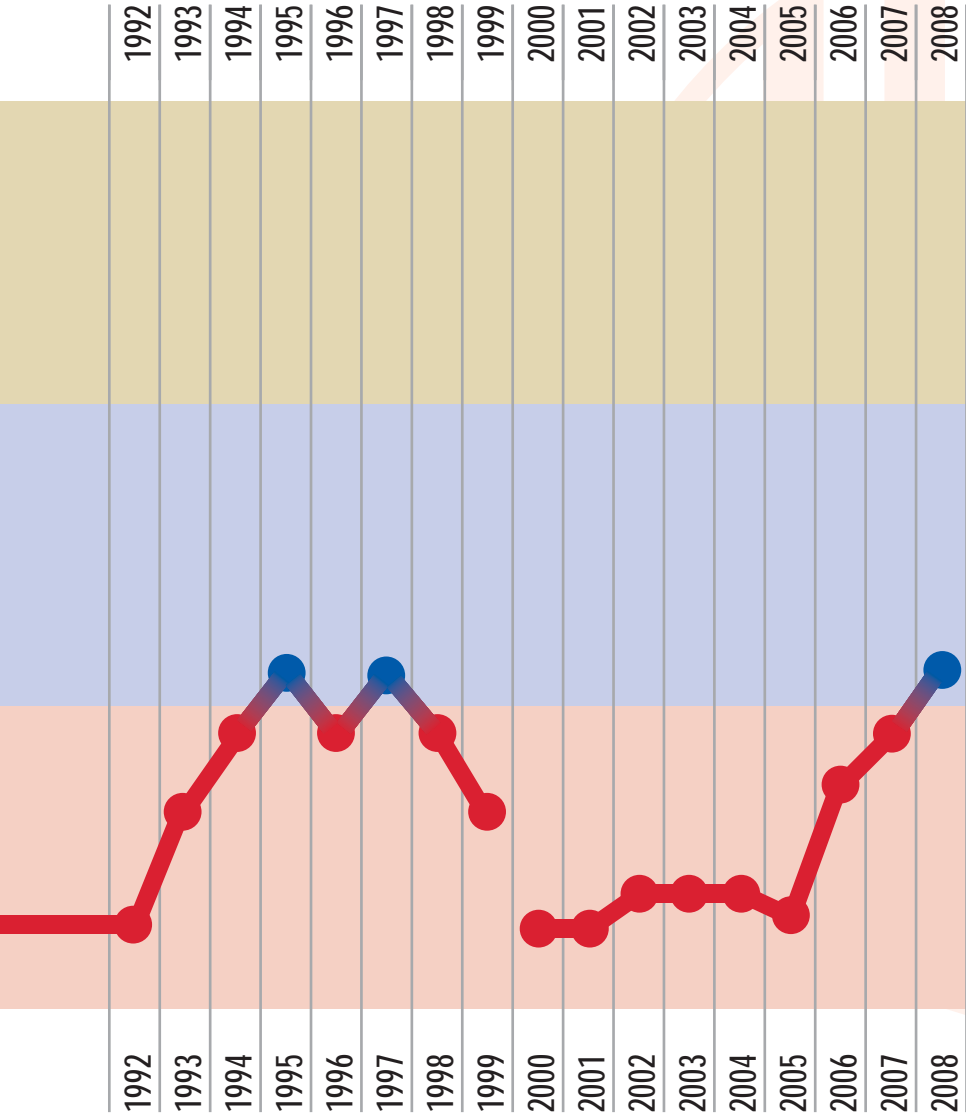

El Sènior Campió de 2007. AIXECADES: Patricia Sierra, Judit Cortés, Josep Seré (ent.), Alba Núñez, Sonia Mosquera (ex-jugadora), Marta Boneu, Ester Miguel, Alba Vidal. AJUPIDES: Marta Soriano, Laura Vindel, Sílvia Saldaña.

Historial Sènior

	3a Catalana	2a Catalana	1a Catalana
1976			1976
1977			1977
1978			1978
1979			1979
1980			1980
1981			1981
1982			1982
1983			1983
1984			1984
1985			1985
1986			1986
1987			1987
1988			1988
1989			1989
1990			1990
1991			1991

Femení

Un gran salt endavant.

Xavier Gol

Fer un resum dels darrers 10 anys del Sant Joan de Mata no és gens fàcil. Passen tantes coses en el Club, fins i tot en un sol dia, que mirar de reduir això en unes poques línies es fa una tasca complicada. A més, què és realment important? Doncs les vivències que tenim cadascun de nosaltres en el dia a dia: relacions amb els companys, entrenadors, directius, seguidors...; els entrenaments i partits, amb les alegries i disgustos corresponents; la il·lusió amb que s'afronta el proper partit, l'organització d'un sopar, la reunió al bar després d'un entrenament,... Innumerable situacions que ens marquen i deixen empremta. En alguns forta i per tota la vida, en

altres feble i ràpidament oblidada.

Així, més que explicar una sèrie d'anècdotes personals, que tots en tenim les nostres, miraré de fer un esforç de visió global. Sempre des del meu punt de vista, és clar, perquè si ens deixen dir la nostra bé hem d'aprofitar-ho. Ho faré dividint per temes, perquè així quedi més clar i no se m'enredin els pensaments i els records.

El pavelló Ignasi Iglésias

"Si poguéssim cobrir la pista...". Aquesta era una de les frases més escoltades durant molts anys cada cop que la meteorologia ens impedia de poder practicar el nostre esport favorit. Darrera d'aquest desig frustrat solien venir tot de projectes, alguns prou realistes i d'altres de fantasia, però tots

impracticables per la reduïda capacitat financera del club i el cost elevat que suposaven les diferents propostes, fins i tot les més modestes. Sempre tocava patir quan el cap de setmana el cel es cobria i dos minuts de pluja podien fer suspendre un partit o malmetre un entrenament. O quan tocava treure l'aigua de la pista i esperar que s'assequés a temps per poder començar el partit... i veure que tornava a ploure just començat!. La tenacitat de la junta directiva, insistint un i altre cop davant de l'ajuntament, queixant-se sobre la precarietat de les nostres instal·lacions al carrer Lanzarote, i denunciant el fet que cap administració no hi hagués invertit mai ni una pesseta (encara no funcionàvem amb l'euro), es va combinar amb la re-

conversió de l'antiga piscina de l'Ignasi Iglésias. Es va acabar produint el que semblava un miracle fins aleshores: tenim pavelló!

Bé, el pavelló no és nostre, com tampoc ho és la pista, tot i que de vegades ens sembli el contrari. A la pista som usufructuaris, diríem que una mena "d'okupes avant la lettre". Ja veurem quant de temps ens durarà, sembla que s'apropen canvis urbanístics a la zona. Al pavelló, som gestors gràcies a una concessió de l'ajuntament que cal renovar periòdicament. Aquesta gestió del pavelló ha es-

tat un canvi fonamental pel club. Ha fet que el nivell d'exigència sigui molt elevat, i bé que ho saben els nostres esforçats (i mai prou lloats) directius.

Si es mira pel retrovisor una mica lluny, és per admirar-se de com hem millorat en molts aspectes: organització d'horaris, partits, compensació als entrenadors i monitors, pressupostos... El pavelló ha estat part fonamental en tot això i, cal agrair a tota la junta directiva i especialment a l'**Eduardo Martín**, tota la

feina que han fet aquests anys, feina que no es coneix però que ha estat vital per a la bona marxa del club. Com ho és la feina diària de l'**Antoni Gol**, i abans ho havia estat de l'**Antonio Carmona**. Ara s'entrena i es juga de meravella a cobert,

sense patir les inclemències meteorològiques. Es pot anar tranquil cap al pavelló amb la seguretat que no haurem de plegar abans d'hora o de què haurem de veure impotents com els

La gestió del pavelló ha estat un canvi fonamental pel club.

bassals d'aigua impedeixen fer-hi res de profit. Això no vol dir deixar de banda la nostra històrica i estimada pista del carrer Lanzarote, perquè només amb un camp de joc no es podria mantenir l'activitat de tots els equips. A més, ens permet retrobar-nos en les costellades, botifarrades i calçotades que celebren de tant en tant i que contribueixen a la part més social del club.

Els equips

Però l'autèntica revolució aquests darrers anys, la que més ens interessa a tots, ha estat l'esportiva. El **Sant Joan de Mata** ha entrat amb peu fort al segle XXI, en un progrés constant tant a les categories sènior com en les de formació. Després d'uns anys 90 una mica difícils és una gran alegria comprovar que els respectius sèniors masculí i femení han tornat a les categories més altes de la seva història amb equips renovats i molt joves. També és una gran sa-

tisfacció veure que tenim més equips que mai, a totes les categories des de mini fins a sènior, en algun casos doblant equips i tot com ara a cadets i juniors masculins. Especialment satisfactori es veure com es va consolidant el bàsquet femení amb equips a gairebé totes les edats. Aquesta temporada dis-

Aquesta temporada disposem de 15 equips més l'escola de bàsquet.

posem de 15 equips més l'Escola de bàsquet. La dimensió del **SJM** és la més gran de la història i això necessita un gran esforç, no ens enganyem. És fruit d'un treball continuat i diari dels

directius, entrenadors, monitors, delegats i jugadors, amb el recolzament de pares i seguidors.

Cal perseverar perquè fa uns anys, a inicis dels 90, vam viure una situació similar però no vam ser capaços de mantenir-ho en el temps. A més, no és fàcil créixer en qualitat quan es creix tan ràpidament en quantitat, com ho hem fet aquests darrers anys. Ara disposem d'una bo-

na oportunitat, perquè tenim una base molt més sòlida que fa uns anys i una organització incomparablement millor.

Els entrenadors

La clau per millorar la qualitat dels nostres equips, són els entrenadors i monitors, especialment els que es dediquen al planter. Ells i elles han d'omplir de coneixements tècnics i progressió la il·lusió que tenen els nens i nenes de practicar per practicar i aprendre el bàsquet. Una tasca complicada. En aquests darrers 10 anys s'ha produït una renovació pràcticament total de la plantilla d'entrenadors. Si no em falla la memòria, de la "vella guàrdia" (**Angel Jiménez, Jordi i Xavier Gol, Ricard Sas, Eugenio Quinteiro, Loli Martínez, Edu Martín, Cristóbal Escudero, Maria Ibáñez, Juan Carlos Llari**, i un llarg etcètera) només l'incombustible i infatigable **Txema** continua al peu del canó, els altres per diverses raons hem deixat aquesta tasca tan apassionant i a la vegada tant difícil.

El relleu, doncs, s'ha produït i penso que prou satisfactòriament, aquí no valen les falses nostàlgies de "abans sí que...". Evidentment, tot es millorable, però els equips actuals en general tenen qualitat i s'hi nota un bon treball al darrera. Això penso que ho facilita molt l'alt grau d'integració en el club que demostren els entrenadors; molts d'ells (i elles!) juguen i entrenen a la vegada, dedicant molta part del seu temps al club. D'acord que ara ja no són els temps romàntics en que

els entrenadors no vèiem ni un cèntim i ho fèiem per amor a l'art (sí, fins fa no gaire era així, els temps canvien i molt ràpid), però qui fa d'entrenador sap que només amb diners tampoc no es compensa aquesta feina. Cal fer una formació contínua, perquè l'entrenador mai en sap prou (pobre del que s'ho cregui) i cal estar ben preparat per a les situacions difícils que, més tard o més d'hora, es presenten. Trobo que en això hi ha una nova forçada que sí que veu

aquesta necessitat de fer cursets. Els animo també a assistir a clínics on puguin entrar en contacte amb d'altres entrenadors i veure "in situ" com treballen i s'expliquen els millors en aquesta "professió" tan complicada. Al club potser ens manca una mica d'impuls en aquest tema, així que els entrenadors us heu d'espavilar; de fet, és una professió individualista que tendeix a fer-se autodidacta; no és dolent per sí mateix però no és l'únic camí, hi ha el perill de tancar-se i empobrir-se.

També en aquest anys hem trencat una espècie de malefici que teníem en el Sènior masculí quan portàvem un entrenador que no era "de la casa". Per diverses raons mai acabava de funcionar. Amb en **Jau-me Font** les dues últimes temporades i en l'actual amb en **Manel Muñiz**, hem trencat aquesta dinàmica negativa. El Club s'ha anat obrint i fent-se una mica més permeable a les altres visions del bàsquet, que són molt variades i

totes tenen elements aprofitables i enriquidors.

L'Escola de Bàsquet

Un altre aspecte que vull destacar d'aquest darrers anys és la consolidació de l'Escola de Bàsquet. De vegades no li donem importància, però **l'Escola és on tot comença**, on s'inicien en el nostre esport aquells nens i nenes que posteriorment formaran els futurs equips. L'Escola ja té més de 25 anys i és una de les més antigues

de Catalunya.

Encara recordo com aquell emprenedor i visionari que es diu **Eloy Quintana**, ara resident a Logronyo des de fa una pila d'anys però que segueix l'actualitat del Club, ens va proposar la seva constitució de l'Escola a inicis dels 80. Excepte ell mateix, tots els altres no teníem gaire idea del tema ni què en treuríem d'aquella proposta pel bé del club. Però l'Eloy sí que tenia les idees clares i les va saber transmetre, prova

que des d'aleshores l'Escola sempre ha tingut continuïtat i ens ha donat moltes satisfaccions. Des de fa uns anys l'escola porta el nom de "Eloy Quintana" en honor del seu fundador, perquè és de justícia i així podem recordar una persona que va deixar una petjada molt important com a directiu, entrenador i home de club.

Moltíssims jugadors del club han començat a l'Escola, i també la gran majoria dels nostres entrenadors i monitors. Penseu en el temps i dedicació que van tenir històrics com en **Jesús Castillo**, **Jordi Gol**, **Alfonso González**, **Ana Mayer**, **Sonia Hidalgo** i molts d'altres que la meua mala memòria no em permet recordar (a tots prego em disculpin). Potser la majoria de monitors i entrenadors veuen l'Escola només com un lloc d'iniciació i de pas, perquè no s'hi juguen competicions. Potser molts pares ho veuen només com un lloc per deixar-hi els nens mentre es fan altres coses. A gairebé tothom li agraden molt els

partits i les classificacions. Però no oblidem que els nens el que volen és jugar i divertir-se, i que competir és un concepte que no desenvolupen fins que s'apropen als 10 anys, on ja es comparen amb els altres. I no cal oblidar la satisfacció que dona ensenyar els primers fonaments a un nen o nena, veure els seus progressos i

comprovar posteriorment com els desenvolupa efectivament quan entra en competició, això no té preu. Això és el que ofereix l'Escola.

En aquests darrers 10 anys hem tingut molts i bons monitors: la **Marta Domènech**, en **Jordi Melgosa**, la **Carol Jobé**, la **Loli Martínez**, en **Miguel Ángel Márquez**, l'**Alberto Fernández**, l'**Eulàlia Tena**, en **Josep Seró**, en **Bruno Aldrúfeu**, en **Jordi Carmona**, la **Mónica Alcaïna**, la **Lauri González**, en **Marc Cabero**, en **Rafa Gallejos**, l'**Abel Isidro**, en **Diego Ramos**, en **Jaume Font** i ara aquest any en

Jordi Domínguez, en **Pablo Villuendas**, en **Roger Castillo**, la **Laura Andrés**, la **Tamara Buzzi** i la **Bibi Casso**. Tothom hi ha aportat la seva il·lusió i coneixements per anar

millorant aquesta etapa fonamental pels nostres jugadors i jugadores. Tot i que va ser una experiència curta, només van estar un any, voldria

destacar la intervenció que van tenir la **Loli** i el **Miguel Ángel**. No només per la seva dedicació entusiasta, que això tots els altres que hi han passat també ho han demostrat abastament. Els vull destacar perquè essent entrenadors amb molta experiència, fins i tot en categoria sènior i obtenint molt bons resultats, van voler fer aquesta tasca pel que ella mateixa representa, per aquesta íntima satisfacció de què parlava abans quan, per exemple, un nen entén què és un peu de pivot i ho aplica bé; o una nena aprèn a fer un revers; o el grup

La nostra Escola de Bàsquet és una de les més antigues de Catalunya. Té més de 25 anys.

de jugadors se n'adona que tots necessiten. Aquest exemple de dedicació als més menuts perquè s'iniciïn amb entrenadors de qualitat que ensenyin de forma divertida i eficaç els fonaments del nostre esport és el fonament de l'Escola que voldria transmetre als entrenadors que formen part del club. I per cert, en **Pablo Villuendas**, un dels nens que van començar amb la **Loli** i el **Miguel Ángel**, avui és monitor de l'Escola; un exemple d'il·lusió renovada i continuïtat.

El Campus d'Estiu

Aquesta ha estat una iniciativa totalment inèdita en la història del Sant Joan i que va iniciar després del 40è aniversari. La veritat és que no les teníem totes quan vam començar a pensar com organitzar-ho, no en teníem cap experiència ni sabíem com iniciar el tema. Però poc a poc ens vam anar informant, li vam donar forma i vam establir, ja des de la primera edició, el format que hem mantingut aquests anys: quatre setmanes al juliol, entre

l'inici de les vacances escolars i el començament del gran èxode esportiu del mes d'agost. Inclouem **nens i nenes entre 5 i 15 anys**, combinant jocs, activitats d'esbarjo i de basquetbol, amb un dia de piscina. L'horari entre les 10 i 13 hores.

En el tema del personal vam tenir una acollida

molt bona entre els entrenadors, monitors i jugadors del club. Recordo els inicis amb l'**Edu Galán** i en **David Rodríguez**, i després els continua-

dors més destacats van ser l'**Alberto Fernández**, la **Loli Martínez** i en **Josep Seró**. Els monitors han estat innumerables, en general tots pertanyents al club com a entrenadors, monitors o jugadors; però també el campus ha servit com a primer contacte amb el club de gent que després s'hi ha integrat, tant entre jugadors com entrenadors.

El primer any vam arribar a la xifra de **34 nens i nenes** inscrits, i les sensacions de tots els parti-

cipants van ser positives. Havia nascut el campus d'estiu del Sant Joan de Mata, i amb bon peu. Això va quedar reforçat ràpidament en els anys posteriors, produint-se un increment de la participació, afavorida pels baixos preus que vam posar d'entrada i que, lògicament, s'han anat incrementant els darrers

anys. També es va ampliar l'horari, perquè hi havia molta demanda de les famílies per començar a les nou del matí. La veritat és el Campus va arri-

bar a prendre unes dimensions excessives per a les nostres instal·lacions i la nostra capacitat organitzativa. Gestionar gairebé cent nens i nenes entre la pista i el pavelló cada dia i fer-ho en les condicions adients no va ser fàcil per als nostres entusiastes monitors. Però se'n van sortir, de vegades millor que d'altres, però sempre positivament.

De vegades, quan sento comentaris negatius sobre la gent jove, no puc evitar pensar en els nos-

Més de 100 nens i nenes participen cada estiu en el Campus de Bàsquet.

tres monitors i monitores del campus, i especialment en els responsables, que en general sempre han donat una resposta magnífica i han sabut superar les dificultats que se'ls hi anaven presentant. Està clar que quan la gent jove se sent motivada i recolzada en un projecte engrescador, la seva resposta sempre és excel·lent. A tots els hi vull transmetre la meua

consideració, respecte i agraïment, especialment als que van participar mentre vaig ser responsable de planificar aquest tema.

Ara les dimensions del campus s'han ajustat millor a les nostres capacitats i les nostres instal·lacions. Per exemple ja no acceptem nens molt petits, que necessiten una atenció especialitzada que difícilment podem proveir. Recordo

que en algun campus això va ser un problema prou important. "Sabater a les teves sabates", perquè nosaltres sabem de basquetbol, però ben poc de llars d'infants. També cada cop és més difícil trobar gent per treballar el mes de juliol. Les oportunitats laborals cada cop són més llamineres i la compensació econòmica del campus està bé però no es poden fer meravelles.

Però estic segur que ens en sortirem, les bones iniciatives sempre surten endavant i, com el Campus, tenen continuïtat. Aviat farem el **10è aniversari!**

Els directius

Aquesta és la tasca més fosca i, també, la menys agraïda. És un tòpic que, després d'esforçar-se el directiu durant temps per endegar algun tema i havent fet alguna cosa tangible i prou reeixida, arriba el típic diletant

criticaire que mai mou un dit i fa un judici categòricament negatiu del tema, afegint algunes solucions màgiques per fer-ho tot molt millor.

Però el bon directiu, i nosaltres tenim la sort de tenir uns quants en el club, després de l'enrabiada corresponent, mira de ser constructiu i tirar endavant

tot i viure aquestes situacions (i d'altres de molt pitjors). Epa! No vol dir que tot el que fa la

directiva es faci bé i sigui perfecte, però cal un reconeixement perquè, aquests sí, encara ho fan tot per "amor a l'art".

En aquest sentit, cal fer

un reconeixement a **l'Edu Martín**. Els darrers

El directiu i ex-jugador Eduardo Martín ha estat l'autèntic motor del club als darrers anys.

Temporada 2008. Tota la família del Sant Joan de Mata.

anys ell ha estat l'autèntic motor del club, cobrint gairebé totes les funcions directives i, a més, amb molt d'encert. Un club que s'ha fet tan gran, amb la gestió del pavelló i la cada vegada més gran exigència de tot l'entorn per unes prestacions de qualitat d'acord amb la societat avançada en què vivim, són factors que fan que la tasca de l'Edu només es pugui qualificar de sensacional. Al seu costat, en **Jordi Gol** ha se-

guit fent de president i donant continuïtat a una etapa molt fructífera des de que, ja fa **més de 15 anys**, es va fer càrrec del club en una situació força complicada. Ells dos s'han mantingut al peu del canó, mentre d'altres han deixat aquestes funcions (**Ricard Sas, Nicolás Arcos, Juan Carlos Lla-**ri,... jo mateix) i han do-

nat pas a una nova formada de directius, que també han representat una renovació important:

Josep Mª Todó, Gustavo Domínguez...

Aquests reforços i l'inestimable col·laboració de molts i moltes persones a l'entorn del club, ha permès consolidar el club i tenir una gestió molt

millor que la de fa 10 anys. Gràcies, directius!

L'actual president i ex-jugador, Jordi Gol, porta ja més de 15 anys al càrrec.

1964

1966

1966

1968

1976

1977

1979

1985

1989

1991

1995

1996

1996

1996

1996

1996

1996

1996

1996

1998

1999

1999

1999

2000

2001

2002

2002

2003

CCIONES
RANZA

2003

2003

2003

2003

2003

2003

2003

2003

2004

2005

2006

2007

2007

2007

2007

2008

2008

2008

2008

2008

2008

2008

2008

93 316 08 38
 SAINT ANDREU
 08030 - BARCELONA
 Pague sus gafas en 3 meses sin intereses

2008

2008

SANT WITEN
GIBBY - KANZDORF
Paque sus gafas en 3 u. 6 meses sin ir...

2008

2008

POSES: BARCELONA
segun sus goles en 3 o 6 meses etc...

2008

Els entrenadors...

FEDERACION ESPAÑOLA DE BALONCESTO Temporada 1983-84

Licencia de DELEGADO DE EQUIPO Nº 028262

Categoría JUVENTIL
 A favor de D. JOAN CAMPI MILA
 por el Equipo S.S.S. JOAN DE MATA
 del Club S.E.S. JOAN DE MATA
 Población BARCELONA
 de la Federación Provincial
 Madrid, 19 de Septbre de 1983
 El Secretario de la F. E. B.

OBRA ATLETICO-RECREATIVA BALONCESTO BARCELONA TEMPORADA 1976/1977 LICENCIA PREPARADOR CATEGORIA SEGUNDA

Apellidos GERONA SETTEN
 Nombre SALVADOR
 Club S.D. SAN JUAN DE MATA
 de BARCELONA
 el 6 de OCT. 1976 de 1976
 EL SECRETARIO GENERAL EL TITULAR

OBRA ATLETICO-RECREATIVA BALONCESTO BARCELONA Temporada 1971-72 Licencia de JUGADOR Categoría Tercera

Apellidos CALZADO BARROSO
 Nombre RAFAEL
 Club SAN JUAN DE MATA
 de BARCELONA
 el 15 de SEPT de 1971
 R. Calzado Firma del Titular
 Expedita con el Nº 00234
 EL SECRETARIO GENERAL

FEDERACION ESPAÑOLA DE BALONCESTO Temporada 1983-84

Licencia de ENTRENADOR

Categoría: SENIOR

A favor de D. ELOY QUINTANA OSTIZ

por el Equipo S.C.S. Joan de Mata

del Club Sant Joan de Mata

Población Barcelona

de la Federación Provincial Barcelona

Madrid, 19 de Septiembre de 1983

El Secretario de la F. E. B.

5249

DNI: TORRES

BARCELONA

(Sello del Club)

Generalitat de Catalunya Departament de la Presidència Direcció General de l'Esport

Federació Catalana de Basquetbol

Categoría: SENIOR c. c. 1.ª

PREPARADOR

Cognoms GOL GIMENO

Nom XAVIER

D.N.I. 35052190

Data de naixement 21-11-63

Equip S.E. SANT JOAN DE HATA

Club S.E. SANT JOAN DE HATA

Població BARCELONA

de 2 de Setembre 1990 de 19

El Secretari de la F.C.B.

Llicència vàlida per la temporada 1990-91

BARCELONA

Generalitat de Catalunya Departament de la Presidència Direcció General de l'Esport

Federació Catalana de Basquetbol

Categoría: JUVENIL

PREPARADOR

Cognoms HENRIET MATERA

Nom JOSE Mª

D.N.I. 43.505.593

Data de naixement 10-5-1967

Equip S.E. SANT JOAN DE HATA

Club S.E. SANT JOAN DE HATA

Població BARCELONA

de 4 de Octubre 1990 de 19

El Secretari de la F.C.B.

Llicència vàlida per la temporada 1990-91

BARCELONA

Jugadors històrics...

FEDERACION ESPAÑOLA DE BALONCESTO LICENCIA DE JUGADOR
 Categoría Provincial
 Número de Licencia: 140694
TEMPORADA 1983/84
 Apellidos: DORADO SANCHEZ
 Nombre: JUAN
 Club: S.E.S. JOAN DE MATA
 Equipo: SANT. JOAN DE MATA
 Población: BARCELONA
 Federación Provincial: BARCELONA
 12 de Septiembre de 1983
 D.N.I. 43495
 Torreón

OBRA ATLETICO-RECREATIVA
 BALONCESTO
 BARCELONA
 Licencia de JUGADOR
 Categoría INFANTIL
Temporada 1974-75
 Apellidos: GOL GIMENO
 Nombre: JORGE
 Club: SAN JUAN DE MATA
 de: BARCELONA
 de 197...
 Firma del Titular

OBRA ATLETICO-RECREATIVA
 BALONCESTO
 BARCELONA
 Licencia de JUGADOR
 CATEGORIA INFANTIL
Temporada 1970-71
 Apellidos: MORENO LARA
 Nombre: Juan
 Club: S. D. SAN JUAN DE MATA
 de: Barcelona
 el de 23 OCT 1970 de 197...
 FIRMA DEL TITULAR

FEDERACION ESPAÑOLA DE BALONCESTO LICENCIA DE JUGADOR
 Categoría Provincial
 Número de Licencia: 205497
TEMPORADA 1983/84
 Apellidos: MARTIN DE CABERO
 Nombre: ALFONSO
 Club: S.E.S. JOAN DE MATA
 Equipo: SANT. JOAN DE MATA
 Población: BARCELONA
 Federación Provincial: BARCELONA
 12 de Septiembre de 1983
 D.N.I. 33.889.597
 Mosen Clapés, 20 19

OBRA ATLÉTICO - RECREATIVA
BALONCESTO
BARCELONA

Licencia de JUGADOR
CATEGORIA A FEMENINA

17

Temporada 1969-70

Apellidos MORALEDA OBRERO
Nombre MONTSERRAT
Club S. D. San Juan de Mata
de BARCELONA

el 29 de Octubre de 1969

FIRMA DEL TITULAR

Expedida con el
EL SECRETARIO GENERAL Nº 129

Parte que interesa la D. A. N.

OBRA ATLÉTICO - RECREATIVA
BALONCESTO
BARCELONA

Licencia de JUGADOR
CATEGORIA A FEMENINA

DOMINGOS

Temporada 1970-71

Apellidos GARCIA MAGALION
Nombre Catalina
Club D. SAN JUAN MATA
de Barcelona

de 1971

FIRMA DEL TITULAR

071

OBRA ATLÉTICO - RECREATIVA
BALONCESTO
BARCELONA

Licencia de JUGADOR
CATEGORIA A FEMENINA

6

Temporada 1969-70

Apellidos VILLANOVA ALAS
Nombre Mrs PILAR
Club S. D. San Juan de Mata
de BARCELONA

el 1 de Octubre de 1969

FIRMA DEL TITULAR

Expedida con el
EL SECRETARIO GENERAL Nº 1

Parte que interesa la D. A. N.

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General de l'Esport

Federació Catalana de Basquetbol

5

Categoria: SENIOR c. e. 3.ª

JUGADOR

Cognoms IBAÑEZ BEDMAR
Nom MARIA
DNI 43428507
Data de naixement 5-4-71
Equip S. E. SANT JOAN DE MATA
Club S. E. SANT JOAN DE MATA
Població BARCELONA

Llicència vàlida
per la temporada
1990-91

29-NOV-1989 de 19
El Secretari de la F.C.B.

FIRMA DEL TITULAR

Jugadors històrics...

FEDERACION ESPAOLA DE BALONCESTO LICENCIA DE JUGADOR

Licencia n.º 10816
TERCERA DIVISION

TEMPORADA 1984/85

Apellidos BORQUETA
Nombre JOAN JOSEP
Club SANT JOAN DE MATA
Equipo SANT JOAN DE MATA
Población BARCELONA
Federación Provincial BARCELONA
27 de SEPTIEMBRE de 1984

Señal de la Federación Provincial

385

D. N. L. ESCUELA

15

FEDERACION ESPAOLA DE BALONCESTO LICENCIA DE JUGADOR

Licencia n.º 10811
TERCERA DIVISION

TEMPORADA 1984/85

Apellidos SIRERA
Nombre XAVIER
Club SANT JOAN DE MATA
Equipo SANT JOAN DE MATA
Población BARCELONA
Federación Provincial BARCELONA
27 de SEPTIEMBRE de 1984

Señal de la Federación Provincial

D. N. L. 35029077

Lamilo Fabra 9-11

15

OBRA ATLETICO-RECREATIVA BALONCESTO BARCELONA Licencia de JUGADOR Categoría JUVENIL

Temporada 1974-75

Apellidos BANDA
Nombre IRURZUA
Nombre ARSENIO
Club SAN JUAN DE MATA
de BARCELONA

30 SET. 1974

el de de 197

Firma del Titular

15

Federació Catalana de Basquetbol

JUGADOR

Cognoms URENA CORTIÑO
Nom FRANCISCO DNI 93517740
Data de naixement 9-1976
Equip S.E. SAN JUAN DE MATA 'A'
Club S.E. SAN JUAN DE MATA
Població BARCELONA
de 25 SET. 1991 de 19

Licència vàlida per la temporada 1991-92

15

JEFATURA PROVINCIAL DE LA OBRA SINDICAL
"EDUCACION Y DESCANSO"
BARCELONA

SECCION DEPORTES

SUBSECCION BALONCESTO

ACTA del partido Amistoso EQUIPOS S. Juan Mata contra A.B.C.D. San Pictano
Categoría Femenina celebrado en Barcelona campo de S. Juan Mata.
el día 13 de Julio de 1966 a las 20 horas.
ARBITRO Sr. Lorita AUXILIAR Sr. Suné ANOTADOR CRONOMETRADOR

TIEMPO MUERTO

CAMBIOS	NOMBRE DE LOS JUGADORES	Núm. de los Jugad.	PRIMER TIEMPO		SEGUNDO TIEMPO		PRORROGA		TOTAL
			Puntos	Faltas	Puntos	Faltas	Puntos	Faltas	
	P. Alvarez	9	0	0	0	0			0
X	R.M. Maza	11							0
	C. Gimeno	10			7				7
	M.C. Alvarez	8	8						8
	B. Martinez	7							0
X	V. Leonardo	13							0
	F. Lopez	15							0
Totales			8		7				15

Delegado, (firma) _____
CAPITAN, (firma) _____

Time 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50
(51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100)

CAMBIOS	NOMBRE DE LOS JUGADORES	Núm. de los Jugad.	PRIMER TIEMPO		SEGUNDO TIEMPO		PRORROGA		TOTAL
			Puntos	Faltas	Puntos	Faltas	Puntos	Faltas	
	O. Paris	10	0	0	0	0			0
	D. Alcazar	6							0
X	P. Estrada	7			5				5
X	E. Verdaguer	15	4						4
	L. Escuer	13							0
X	C. Escuer	9							0
	M. Almudevar	4							0
	D. Estrada	5							0
	M. Viviana	11							0
	G. Fuentes	12							0
Totales			4		5				9

Delegado, (firma) _____
CAPITAN, (firma) _____

Time 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50
(51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100)

Resultado del primer tiempo 8-4
Resultado del segundo tiempo 7-5
Resultado del periodo prórroga _____
Resultado final 15-9
Equipo ganador S.S. Mata
ANOTADOR (firma) _____
CRONOMETRADOR (firma) _____
ARBITRO (firma) _____
AUXILIAR (firma) _____
CAPITAN, (firma) _____

OBRA ATLETICO - RECREATIVA

COMITÉ DE ARRIBA DE BALONCESTO
BARCELONA

Completado LIBERDA Localidad BARCELONA Equipo JUAN MARA
 Competición SEBANDA Fecha 2-2-74 Categoría JUNIOR Admisión A. B. 1974
 Equipo A. SAN JUAN MIA Equipo B. SEBANDA

Nombre de la Escuela SEBANDA

Nombre de la Escuela	Nombre de los Jugadores	FALTAS	PRIMERO TIEMPO		SEGUNDO TIEMPO		PERIODO EXTRA
			M	M	M	M	
SEBANDA	1. CARRE						
	2. GARCIA						
	3. GARCIA						
	4. GARCIA						
	5. GARCIA						
	6. GARCIA						
	7. GARCIA						
	8. GARCIA						
	9. GARCIA						
	10. GARCIA						

Equipo B. JUAN MARA

Nombre de la Escuela	Nombre de los Jugadores	FALTAS	PRIMERO TIEMPO		SEGUNDO TIEMPO		PERIODO EXTRA
			M	M	M	M	
JUAN MARA	1. GARCIA						
	2. GARCIA						
	3. GARCIA						
	4. GARCIA						
	5. GARCIA						
	6. GARCIA						
	7. GARCIA						
	8. GARCIA						
	9. GARCIA						
	10. GARCIA						

Asesor JUAN MARA
 Comisario JUAN MARA
 Operador de B. JUAN MARA

OBRA ATLETICO - RECREATIVA

COMITÉ DE ARRIBA DE BALONCESTO
BARCELONA

Completado SEBANDA Localidad BARCELONA Equipo JUNIOR
 Competición SEBANDA Fecha 2-2-74 Categoría JUNIOR Admisión A. B. 1974
 Equipo A. JUNIOR Equipo B. SEBANDA

Nombre de la Escuela SEBANDA

Nombre de la Escuela	Nombre de los Jugadores	FALTAS	PRIMERO TIEMPO		SEGUNDO TIEMPO		PERIODO EXTRA
			M	M	M	M	
SEBANDA	1. GARCIA						
	2. GARCIA						
	3. GARCIA						
	4. GARCIA						
	5. GARCIA						
	6. GARCIA						
	7. GARCIA						
	8. GARCIA						
	9. GARCIA						
	10. GARCIA						

Equipo B. JUNIOR

Nombre de la Escuela	Nombre de los Jugadores	FALTAS	PRIMERO TIEMPO		SEGUNDO TIEMPO		PERIODO EXTRA
			M	M	M	M	
JUNIOR	1. GARCIA						
	2. GARCIA						
	3. GARCIA						
	4. GARCIA						
	5. GARCIA						
	6. GARCIA						
	7. GARCIA						
	8. GARCIA						
	9. GARCIA						
	10. GARCIA						

Asesor JUNIOR
 Comisario JUNIOR
 Operador de B. JUNIOR

Federació Catalana de Basquetbol

Equip A: **C. B. BLANES** Equip B: **S. E. SANT JOAN DE MATA**
 Categoria: **SENIOR MASCULI** Localitat: **BLANES** Àrbitre Principal: **GIRGAS C. (912)**
CAMP. CATAL. A CATEG. N Data: **25-5-91** Hora: **9'00** Àrbitre Auxiliars: **PLA 3 (232)**

Equip A: **C. B. BLANES**
 Temps Mort: **13** NOMBRE DE FALTES D'EQUIP: **13**
 NOMBRE DE FALTES D'EQUIP: **13**
 NOM DELS JUGADORS: **RODAS, ISARN, DUBAN, ROCKE, BRAYS, PUNJET, PUN, COMERMA, ALIGUER, ALUM, MOLINA**
 Delegat de Camp: **SALAS A.**

Equip B: **S. E. SANT JOAN DE MATA**
 Temps Mort: **15** NOMBRE DE FALTES D'EQUIP: **14**
 NOMBRE DE FALTES D'EQUIP: **14**
 NOM DELS JUGADORS: **PONS, GDL, OCAÑA, GUERRERO, PEREZ, ALBER, BABO, MORENO, VILASARD, CEREZO**
 Delegat de Camp: **GDL X.**

ACUMULACIÓ DE PUNTS

PRIMERA PART	SEGONA PART					
	A	M	B	A	M	B
9:20						
9:25	1	2				
9:30	2	3				
9:35	3	4				
9:40	4	5				
9:45	5	6				
9:50	6	7				
9:55	7	8				
10:00	8	9				
10:05	9	10				
10:10	10	11				
10:15	11	12				
10:20	12	13				
10:25	13	14				
10:30	14	15				
10:35	15	16				
10:40	16	17				
10:45	17	18				
10:50	18	19				
10:55	19	20				
11:00	20	21				
11:05	21	22				
11:10	22	23				
11:15	23	24				
11:20	24	25				
11:25	25	26				
11:30	26	27				
11:35	27	28				
11:40	28	29				
11:45	29	30				
11:50	30	31				
11:55	31	32				
12:00	32	33				
12:05	33	34				
12:10	34	35				
12:15	35	36				
12:20	36	37				
12:25	37	38				
12:30	38	39				
12:35	39	40				
12:40	40	41				
12:45	41	42				
12:50	42	43				
12:55	43	44				
13:00	44	45				
13:05	45	46				
13:10	46	47				
13:15	47	48				
13:20	48	49				
13:25	49	50				
13:30	50	51				
13:35	51	52				
13:40	52	53				
13:45	53	54				
13:50	54	55				
13:55	55	56				
14:00	56	57				
14:05	57	58				
14:10	58	59				
14:15	59	60				
14:20	60	61				
14:25	61	62				
14:30	62	63				
14:35	63	64				
14:40	64	65				
14:45	65	66				
14:50	66	67				
14:55	67	68				
15:00	68	69				
15:05	69	70				
15:10	70	71				
15:15	71	72				
15:20	72	73				
15:25	73	74				
15:30	74	75				
15:35	75	76				
15:40	76	77				
15:45	77	78				
15:50	78	79				
15:55	79	80				
16:00	80	81				
16:05	81	82				
16:10	82	83				
16:15	83	84				
16:20	84	85				
16:25	85	86				
16:30	86	87				
16:35	87	88				
16:40	88	89				
16:45	89	90				
16:50	90	91				
16:55	91	92				
17:00	92	93				
17:05	93	94				
17:10	94	95				
17:15	95	96				
17:20	96	97				
17:25	97	98				
17:30	98	99				
17:35	99	100				

Resultat de la 1ª part: A: **-30** B: **-27** Resultat de la 2ª part: A: **-30** B: **-35**
 Resultat Final: A: **-60** B: **-62** Equip guanyador: **S. E. SANT JOAN DE MATA**
 Assessor: **ESTRAQUES E. (387)** Signatures Àrbitre Principal: **[Signature]**
 Observador: **DARNAUS J. (808)** Signatures Àrbitre Auxiliar: **[Signature]**
 Assessor: **[Signature]** Signatures Capità i Capità de l'equip local: **[Signatures]**

Quin partit...

Les parelles del Sant Joan de Mata...

OBRA ATLETICO-RECREATIVA
BALONCESTO
BARCELONA

Licencia de JUGADOR
PRIMERA CATEGORIA

TEMPORADA 1964-1965

Apellidos: *De la Iglesia*
Nombre: *Protestacion*
Club: *S.D. Sant Joan de Mata*
de: *Barcelona (San Andrés)*

Expedida con el N.º 000140
el día 10 SET 1964 de 1964

Redactada por *J. J. J.*

OBRA ATLETICO-RECREATIVA
BALONCESTO
BARCELONA

Licencia de JUGADOR
PRIMERA CATEGORIA

TEMPORADA 1964-1965

Apellidos: *MORALEDA*
Nombre: *OBREGO*
Club: *SAN JUAN DE MATA*
de: *Barcelona (San Andrés)*

Expedida con el N.º 000087
el día 1 SEP 1964 de 1964

Redactada por *M. J.*

OBRA ATLETICO-RECREATIVA
BALONCESTO
BARCELONA

Licencia de JUGADOR
Categoría FEMENINA

Temporada 1974-75

Apellidos: *GOMEZ DOMINGUEZ*
Nombre: *Pilar*
Club: *S.D. SAN JUAN DE MATA*
de: *Barcelona*

Expedida con el N.º 00381
el día 16 SET. 1974 de 1974

Redactada por *A. J.*

OBRA ATLETICO-RECREATIVA
BALONCESTO
BARCELONA

Licencia de JUGADOR
Categoría SEGUNDA

Temporada 1974-75

Apellidos: *MURBILA RAMON*
Nombre: *Jaime*
Club: *S.D. SAN JUAN DE MATA*
de: *Barcelona*

Expedida con el N.º 00064
el día 26 SET. 1974 de 1974

Redactada por *A. J.*

Comitè Català de l'Esport
Departament de la Pesca
Direcció General de l'Esport

Federació Catalana de Natació

NIVEL "C"

PREPARADOR

Nombre: *RIBO COMAS*
DNI: *38049147*
Club: *S.E. SANT JOAN DE MATA*
de: *BARCELONA*

Expedida con el N.º 06 ABR 1982 de 1982

Redactada por *A. J.*

Comitè Català de l'Esport
Departament de la Pesca
Direcció General de l'Esport

Federació Catalana de Bascquetbol

SENIOR e. c. 1.ª

DELEGAT D'EQUIP

Nombre: *HINICO NAVARRO*
DNI: *43503475*
Club: *S.E. SANT JOAN DE MATA*
de: *BARCELONA*

Expedida con el N.º 12 NOV. 1990 de 1990

Redactada por *A. J.*

Comissió de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General de l'Esport

Federació Catalana de Basquetbol

JUGADOR

SENIOR C. C. 1.ª

Cognoms: LLARI FACERIAS
Nom: JUAN CARLOS DNI: 3515695
Data de Naixement: 24-12-68
Equip: S.E. SANT JOAN DE MATA
Club: S.E. SANT JOAN DE MATA
Localitat: BARCELONA
Data: 07 Setembre 1986

1990-91

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Direcció General de l'Esport

Federació Catalana de Basquetbol

JUGADOR

SENIOR C. C. 3.ª

nom: DOMENECH CABANAS
ESTHER DNI: 43546661
Data de Naixement: 26-3-71
S.E. SANT JOAN DE MATA
S.E. SANT JOAN DE MATA
o BARCELONA
Data: 04 Octubre 1986

FEDERACION ESPAÑOLA DE BALONCESTO
LICENCIA DE JUGADOR

Temporada 1985/86

Nombre: JORDI
Club: S.E. SAN JOAN DE MATA
Equipo: S.E. SAN JOAN DE MATA
Publicación: BARCELONA
Federación Provincial: BARCELONA
Fecha: 27 SET 1985

FEDERACIÓ CATALANA DE BASQUETBOL
LICENCIA JUGADOR

Categoría: JUVENIL

TEMPORADA 1987/88

nom: MAYOR FERRIOL
ANA LABEL DNI: 4350889
Data de Naixement: 13-3-71
S.E. SANT JOAN DE MATA
S.E. SANT JOAN DE MATA
Data: 1 OCTUBRE 1987

OBRA ATLETICO-RECREATIVA
BALONCESTO BARCELONA

Licencia de JUGADOR
Categoría INFANTIL

Temporada 1975-76

Apellido: ALCARAZ CABE
Nombre: JORDI MANUEL
Club: S.E. SAN JOAN DE MATA
de: BARCELONA
Fecha: 22 SET. 1976

ATLETICO-RECREATIVA
BALONCESTO BARCELONA

TEMPORADA 1976-77
Licencia de JUGADORA
Categoría FEMENINA

for: GIBRAU SAEZ
ms DOMINGOS
C.D. SAN JOAN DE MATA
Barcelona
Data: 27 SET 1976

FEDERACION ESPAÑOLA DE BALONCESTO
LICENCIA JUGADOR

Temporada 1985/86

Apellido: PEREZ BALCEDO
Nombre: IMACULADA
Club: S.E. SAN JOAN DE MATA
Equipo: S.E. SAN JOAN DE MATA
Publicación: BARCELONA
Federación Provincial: BARCELONA
Fecha: 25 de OCTUBRE de 1985

FEDERACIÓ CATALANA DE BASQUETBOL
LICENCIA JUGADORA

Categoría: JUVENIL

TEMPORADA 1987/88

nome: LORADA VELA
IMACULADA DNI: 43545069
Data de Naixement: 11-6-71
S.E. SANT JOAN DE MATA
S.E. SANT JOAN DE MATA
Barcelona
Data: 1 OCTUBRE de 1987

1961 - El Corpus amb la pista en construcció al fons.

1964 - Un dels primers trofeus.

1972 - El Sènior Femení de dos en dos.

1983 - Trofeu del 25è Aniversari

Sortida a Reus (1983)

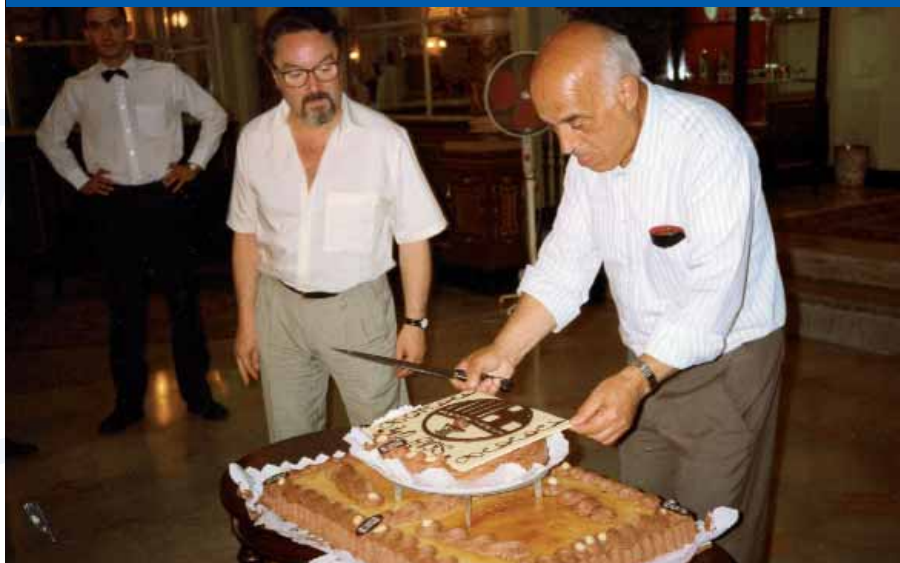
1983 - Celebració del 25è Aniversari

1998 - 40è Aniversari

1998 - 40è Aniversari

2008 - Old Stars Güiquen.

2008 - Old Stars Güiquen.

L'afició sempre respon.

El del bombo !!!

La "Marea Roja"

1996 - Calçotada a la pista.

2007 - Dinar familiar final de temporada

2007 - Sopar de final de temporada.

2007 - Sopar de final de temporada.

Tota la família.

A

Abas, Luis
Abello, Xavier
Acon, Alberto Luis
Adell, Lourdes
Aguado, Ma.Luisa
Aguaviva, Gregorio
Aguilar, Estefania
Aguilar, Gerard
Aguinaliu, Francesc
Agustí, Juan
Alaber, Pedro
Alandi, Vicente
Alarcon, Francisco
Alba, Daniel
Alba, Laura
Albacar, Aida
Alcaine, Melody
Alcaine, Monica
Alcaraz, Gabriel
Alcaraz, José Manuel
Alcaraz, Yolanda
Alcoriza, Rigoberto
Alcoy, Lidia
Aldama, Oihana
Aldama, Unai
Aldea, Juan Luis
Aldrufeu, Bruno
Alemany, Fco.Javier
Alfonso, Alejandro
Alforcea, David
Almenara, Manel
Alonso, Eric
Alonso, Jorge
Alonso, Raquel
Alonso, Victor
Aloy, Manuel
Alpens, Ma.Carmen
Alquezar, Isabel
Alsinella, Jorge
Altemir, David
Altés, Juan Luis
Álvarez, Brais
Álvarez, Iker
Álvarez, Ma.Carmen
Álvarez, Ma.Teresa
Álvarez, Mercedes
Álvarez, Pilar

Álvarez, Ramón
Álvarez Gil, Pilar
Ampudia, Raul
Andres, Laura
Andres, Oscar
Andreu, Ares
Andreu, Hermes
Angulo, Rafael
Anton, Esther
Antón, Alfredo
Año, Cristian
Aragon, David
Aranda, Fernando
Aranda, José
Aranda, Mercedes
Arcos, Daniel
Arcos, Julio
Arcos, Lucía
Arcos, Nicolas
Arimany, Albert
Ariñez, Daniel
Arizmendi, J.Antonio
Arque, Ascension
Arroyo, David
Arroyo, Eric
Artal, Ingrid
Asensio, Aurelio
Atienza, Agustín
Aullón, Lidia
Aullón, Sergi
Aurelio, Asensio
Avalos, Celia
Avila, Ramon
Ayala, Sergi
Aymerich, Albert
Aymerich, Martí
Ayuso, Javier
Aznar, Roberto
Azor, Jesus

B

Bachiller, Juan
Baena, Alejandro
Bagudanch, Jordi
Balcells, Ligeia
Ballester, Carla
Banda, Arsenio
Banda, Ramón
Bane, Picazo

Barbas, Natalie
Bardon, Keila
Barrau, Alex
Barrau, Asmara
Bartoli, Rosa
Bartolome, Ianae
Bartolome, Miquel
Baste, Bernat
Bataller, Laura
Batista, Wilson
Bautista, Montserrat
Bayes, Oscar
Bayó, Jordi
Baz, Amador
Beberide, Sergi
Becerra, Marco
Becerra, Margarita
Belart, Marc
Belmonte, Jose María
Belmonte, Juan
Benavides, Montserrat
Benedi, Jose Ma.
Benitez, Ruben
Benito, Antonio
Benito, Gustavo
Berlanga, Manuel
Bernabé, Francisco
Bernus, Mario
Bernus, Marta
Berzal, Jan
Berzal, Nil
Biedma, Óscar
Blanco, Antonia
Blanco, David
Blanco, Irene
Blanco, Ivan
Blanco, José María
Blanco, Paula
Blanco, Ruben
Blanquer, Albert
Blasco, Sonia
Blasi, Jaume
Boix, Damian
Boix, Inmaculada
Bolto, Juan Miguel
Boneu, Marta
Bonilla, José Alberto
Bonoko, Santiago R.

Borrell, Rosario
Borrell, Sergio
Bosquet, Félix
Bravo, Sergio
Buenavida, Kevin
Buendia, Jaime
Buitrago, Sonia
Busqueta, Joan Josep
Bustillo, Agustín
Bustillo, Alfonso Miguel
Bustillo, Jose Ma.
Bustos, Sergio

C

Caballero, Antonio
Caballero, Eva
Caballero, Maribel
Cabello, Victor
Cabero, Marc
Cabezas, Ricard
Cabezudo, Javier
Cabrera, Lorena
Cabrera, Ma. Dolores
Caceres, Valeria
Cadenas, Gonzalo
Cadenas, Oscar
Cajal, Gabriel
Calderon, Marta
Caler, Daniel
Calzado, Rafael
Calzado, Victor
Calle, Eva
Camacho, Ana
Camacho, Carlos
Cami, Miquel
Camons, Alejandro
Camons, Carlos
Campi, Joan
Campo, Irene
Campo, Rosa Ma.
Campos, Magdalena
Camps, Jordi
Canedo, Luis
Cano, Ana
Cano, Ascension
Cantero, David
Cañete, Esteban
Cañizares, Vicente
Cañueto, Daniel

Caparros, Victor
 Capella, Gloria
 Capella, Joaquín
 Carbajal, Josefa
 Carbo, Jordi
 Cardenal, Alejandro
 Cardenal, Andrea
 Cardenas, José Miguel
 Cárdenas, Alberto
 Cardiel, Anabel
 Cardiel, Ma. de la Cruz
 Cardona, Andrea
 Carmona, David
 Carmona, Jordi
 Carmona, Jose
 Carmona, Marta
 Carod, Ignasi
 Carol, Marcel
 Carques, Ismael
 Carrasco, Antonio
 Carrasco, Jaime A.
 Carrasco, Luis
 Carrasco, Montserrat
 Carreras, Anna
 Carreras, Cristóbal
 Carreras, Joaquim
 Carrete, Jordi
 Carrillo, Oriol
 Carrio, Anna
 Carrión, Antonio
 Casado, Laura
 Casas, Sergio
 Cascallana, Irene
 Casso, Bibi
 Castaño, Dolores
 Castaño, Josefina
 Castillo, Eric
 Castillo, Jesus
 Castillo, Joan
 Castillo, Jordi
 Castillo, Judit
 Castillo, Ma. Carmen
 Castillo, Marcos
 Castillo, Núria
 Castillo, Roger
 Castrillo, Javier
 Cazorla, Victor
 Celeiro, Judith
 Ceña, Iris
 Ceña, Judith
 Cepero, Edgar
 Cerezo, Jordi
 Cerezo, Octavio
 Cerezo, Santiago
 Cid, Joan
 Cidoncha, Eva
 Cidoncha, Sergi
 Cissokno, Malamin
 Clapes, Marta
 Clapés, Narcís
 Clapés, Sergi
 Climent, Marc
 Cobero, Pol
 Cobos, Marta
 Coello, Montserrat
 Colomar, Juan
 Corada, Fco. José
 Corada, Immaculada
 Corominas, Pedro
 Correa, Manuel
 Cortes, Debora
 Cortes, Judith
 Cristo Busqueta, Xavier
 Cruces, Sandra
 Cruz, Alejandro
 Cruz, Antonio
 Cubero, Lázaro
 Cubero, Montserrat
 Cubillo, Javier
 Cubillo, Sergi
 Cuenca, Nuria
 Cuenca, Sergio
 Cuesta, Albert
 Cueva, Inés
 Cura, Alejandro
 Cosco, Guillem
Ch
 Chapaprieta, Vicente
 Charles, Jordi
 Chicharro, Juan
 Chueca, Pedro
D
 Danus, Stefan
 De Castro, Manel
 De Celis, Hector
 De Diego, Ivan
 De La Ossa, Jessica
 De Lamo, Luis Miguel
 De Miguel, Jesús
 De Ramon, Daniel
 Del Barco, Susana
 Del Pino, Maribel
 Del Rincon, Evelio
 Del Valle, José
 Del Valle, Ma. Pilar
 Delgado, Francisco
 Delgado, Isaac
 Delgado, Jonathan
 Delgado, Victor
 Delpon, Jordi
 Deltell, Cristian
 Delval, Vanessa
 Díaz, Arnau
 Díaz, Cristina
 Díaz, Fernando
 Díaz, Marcos
 Díaz, Mercedes
 Díaz, Pedro
 Díaz, Ruben
 Diéguez, Anthony
 Diez, Timoteo
 Diez, Virginia
 Domenech, Esther
 Domenech, Marta
 Domenech, Olga
 Domínguez, Emilio
 Domínguez, Gustavo
 Domínguez, Jordi
 Domínguez, Óscar
 Dorado, Ma. Carmen
 Dorado, Juan
 Dos Santos, Zaida
 Dosta, Roger
 Durán, Carles
 Durán Manzanares, C.
 Durán, Diego
 Durán, Marta
 Durán, Raúl
E
 Echevarria, Anna
 Edo Blanch, Albert
 Edo Blanch, Cristina
 Edo Blanch, Josep
 Ejarque, Antoni
 Encinas, Daniel
 Ercilla, José
 Ercilla Seco, J. Manuel
 Erra, Sergi
 Escat, Núria
 Escudero, Carles
 Escudero, Cristóbal
 Escudero, Irene
 Esono, Margarita
 Espada, Miguel
 España, Judith
 Espin, Paula
 Espinosa, José Luis
 Esteban, Ana
 Esteban, Javier
 Esteve, Joan
 Exposito, Eric
 Extremera, Cynthia
F
 Fages, Francisco
 Farcha, Montserrat
 Farres, José
 Feliu, Alberto
 Feliu, Eva
 Feliu, Ma. Josep
 Fernández, Alberto
 Fernández, Efrén
 Fernández, Emilia
 Fernández, Eva María
 Fernández, Francisco
 Fernández, Irene
 Fernández, José
 Fernández, J. Antonio
 Fernández, Marcos
 Fernández, María
 Fernández, Rafael
 Fernández, Raul
 Fernández, Yago
 Fernández-Villalon, J.
 Ferrada, Manuel
 Ferrada, Santiago
 Ferreira, Dionisio
 Ferreira, Marco Antonio
 Ferrer, Axel
 Ferrer, Marc
 Ferrer, Tatiana
 Ferreres, Jaume
 Ferreri, Jordi
 Filali, Javier
 Flos, Mercè
 Fonollosa, Andreu
 Fonollosa, Jordi
 Font, David
 Font, Ferran
 Font López, Jaume
 Font Sánchez, Jaume
 Font, Marina
 Formoso, Carles
 Formoso, Ricard
 Forner, Sílvia
 Fraga, Javier
 Fraile, María Elena
 Franco, Sherezade
 Fresquet, Esteban

Frias, Amanda
Funes, Lorena

G

Gabriel, Laura
Gadea, José
Galan, Eduardo
Galcera, Javier
Galian, Ma. Dolores
Galian, Santiago
Gálvez, Alberto
Gallardo, M.Esperanza
Gallego, Antonio
Gallego, Sergio
Gallegos, Rafael
Gamboa, Davitson
Gamero, José
García, Aitor
García, Alejandro
García, Ana Ma.
García, Andrés
García, Ángel
García, Carlos
García, Carmelo
García, Catalina
García, Emilia
García, Estefano
García, Francisco
García, Fco. José
García, Iban
García, Jaume
García, Joaquín
García, Jose Ma.
García, Lorena
García, Ma.del Pilar
García, Ma.Trinitat
García, Pedro
García, Manolo
García, Raul
García, Rebeca
García, Rosa
García, Samuel
García, Sofia
García Barbero, Sergio
García Barqueros, Sergi
García Bermejo, Santi
García Carbajal, M^a C.
García Franco, Javier
García García, Antonio
García García, J.Manuel
García García, Luis
García Hurtado, Daniel
García Hurtado, M^a A.

García Hurtado, M^a C.
García Leon, Pablo
García Martin, Javier
García Martínez, Pau
García Moya, Antonio
García Munuera, S.
García Valverde, Daniel
Garrido, Pablo
Garriga, Miquel
Garrigos, Josep
Garrigo, Marc
Garrote, Carlos
Garrote, Paula
Gascon, Marc
Gascón, Miguel
Gaspá, Montserrat
Gea, Cristian
Gea, Eva
Generoso, Irene
Geriz, Mirian
Gerona, Jordi
Gerona, Salvador
Gesa, Julio
Gesti, Alex
Gil, Marc
Gil, Raquel
Giménez, Juan
Giménez, Oscar
Gimeno, Alba
Gimeno, Carmen
Gimeno, Ma. Dolores
Gimeno, Pau
Gimeno, Roger
Gimeno Vidal, Carme
Gine, Daniel
Giner, Pilar
Giner, Carlos
Girones, Francisca
Gol, Antoni
Gol, Jordi
Gol, Xavier
Gómez, Adoracion
Gómez, José Luis
Gómez, Pilar
Gómez, Rut
González, Albert
González, Alfons Josep
González, David
González, Ernesto
González, Jaume
González, Jordi
González, Jose Javier

González, Rafael
González, Ramon F.
González, Samuel
González, Tomas Angel
González, Víctor
González Bitrian, Laura
González Bitrian, M.
González Lopera, A.
González Lopera, Laura
González Lopez, Ramon
González Sanchez, A.
Gordi, Yolanda
Gracia, Joan
Gracia, Roger
Grau Crespí, Joan
Grau Metaute, Joan
Gregorio, Alfonso
Grifoll, Juan
Guerrero, José Javier
Guillamon, José Ma.
Guinovart, Juan
Guiardo, Marc
Gumbau, Ma. Dolores
Gumbau, Marisa
Gutiérrez, David
Gutiérrez, Eric
Gutiérrez, Gregorio
Gutiérrez, Marc
Gutiérrez, Pedro
Gutiérrez Morales, D.
Gutiérrez Morales, Pedro

H

Hereadero, Marc
Hernández, Eva
Hernández, Joaquim
Hernández Borgoñoz, V.M
Hernández Talavera, V.
Hernando, Emilio
Hernando, Ma. Pilar
Hernando, Marta
Herranz, Daniel
Herrera, Carlos
Herrera, Marc
Herrero, José Eloy
Hidalgo, Edgar
Hidalgo, Sonia

I

Ibáñez, María
Ibáñez, Núria
Ibáñez, Roser
Ibarrola, Javier
Iglesia, José Ma.

Iglesia, Presentación
Iglesias, Cristian
Ireland, John
Iriarte, David
Isidro, Abel
Isus, Saul
Izcara, Ariadna

J

Jacas, Albert
Jerez, David
Jesús, Cesar
Jiménez, Ángel Miguel
Jiménez, David
Jiménez, Guillermo
Jiménez, José Ma.
Jiménez, Miguel
Jimeno, Ma. Luisa
Jobe, Carolina
Jorda, Ma. Carmen
José, Daniel
José, Jordi
Jover, Eric
Jover, Sandro
Joya, Manuel
Juan, Ramon
Juan, Sergio
Jurado, Fco.Ruben
Jurado, Miguel
Juste, Francisco

K

Kanaan, Ruben
Khawam, Fatima
Kis, Ivan

L

Lafuente, Miguel
Larruscain, Jesús
Las, Oscar
Lazaro, Esther
Lázaro, Eduardo
Lecha, Marc
Leonardo, Bernarda
Leonardo, Victoria
Liz, Daniel
Lizana, Angel
Lobo, Mariona
López, Alberto
López, Cristina
López, Francisca
López, Francisco
López, Idoia
López, Jesús
López, José Antonio

López, Katyna
 López, Laia
 López, Laura
 López, Ma. Del Mar
 López, Ma. Jesus
 López, Maite
 López, Núria
 López, Sonia
 López, Victor
 López Canut, Javier
 López Rillo, Javier
 López Rodriguez, Javier
 López Rodriguez, María
 Lozano, Javier
 Lozano, Joaquín
 Lozano, Laura
 Ludeña, Pascual
 Lurbe, Mario
LL
 Llamas, Óscar
 Llari, Juan Carlos
 Llaudo, Albert
 Llaudo, Dunia
 Llopart, Carlos Javier
 Lloret, Joan
 Llurba, Arnau
M
 Macias, Xavier
 Macho, Enric
 Maestre, Daniel
 Maestre, Ma. Asunción
 Magaña, Ana Ma.
 Mahamud, Alicia
 Malo, Oscar
 Malo, Raquel
 Malpartida, Javier
 Maluenda, Alejandro
 Manau, Alejandro
 Manjon, Domingo
 Manrique, Judit
 Manton, Julian
 Manuenda, Fco. Javier
 Manzanares, Marta
 Manzanera, Hector
 Mañas, Jesús
 Mañez, Jose Ma.
 Marce, Xavier
 Margais, Rosario
 Marquez, José
 Marquez, Miguel Angel
 Martín, Borja
 Martín, Damian
 Martín, Daniel
 Martín De Castro, Alfonso
 Martín De Castro, Eduardo
 Martín De Castro, Julio
 Martín De Castro, M^a A
 Martín De Castro, M^a C
 Martín De Castro, M^a T
 Martín Gallardo, Eduardo
 Martín Gutierrez, Eduardo
 Martín Muñoz, Laura
 Martín Muñoz, Sandra
 Martínez, Albert
 Martínez, Anna
 Martínez, Antonio
 Martínez, Begoña
 Martínez, Benita
 Martínez, Carmen
 Martínez, Cristina
 Martínez, Esteban
 Martínez, Estel
 Martínez, Esther
 Martínez, Gerard
 Martínez, Guillem
 Martínez, Irene
 Martínez, Jose
 Martínez, José Luis
 Martínez, Kevin
 Martínez, Luis Manuel
 Martínez, Ma. Dolores
 Martínez, Manuel
 Martínez, Meritxell
 Martínez, Oriol
 Martínez, Pablo
 Martínez, Raul
 Martínez, Sara
 Martínez, Sergio
 Martínez, Susana
 Martínez, Xavier
 Martínez, Yoana
 Martínez Cebrian, Victor
 Martínez Cuevas, Adria
 Martinez-Marañon, Oriol
 Martínez Martinez, C.
 Martínez Martinez, Sergi
 Martínez Minguéz, Sergi
 Martínez Moreno, Sergio
 Martínez Pelegri, Victor
 Martínez Rodriguez, C.
 Martínez Tejada, Adria
 Martínez Viejo, Sergio
 Martos, Francisco
 Martos, Rafael
 Marugán, Luis
 Marzal, Fernando
 Mas, Francesc Xavier
 Masa, Marc
 Masip, Enrique
 Massa, Carlos
 Mayer, Ana Isabel
 Mayordomo, Joan M.
 Maza, Rosa Ma.
 Medialdea, J. R.
 Medina, Antonella
 Medina, Miquel
 Medrano, Juan
 Mejia, Agustín
 Melero, Luis
 Melgosa, Jordi
 Melgosa, Santiago
 Méndez, Claudia
 Méndez, Eric
 Méndez, Txema
 Méndez, Raquel
 Mendieta, Javier
 Mendoza, Jose Antonio
 Menoyo, Gemma
 Merino, Sergio
 Metaute, Ismael
 Miguel, Ester
 Miguelez, Felipe
 Mimoso, Ana
 Mingorance, Aitor
 Mínguez, Ángeles
 Mínguez, Pilar
 Miñana, Albert
 Miquel, Miquel
 Miralles, Ismael
 Miralles, Xavier
 Miranda, Jordi
 Molina, Carles
 Molina, Francisco José
 Molina, Juan Carlos
 Molina, Ma. Reyes
 Molina, Oscar
 Molinero, Fco. Javier
 Molinero, Ildefonso
 Molinero, Miguel ángel
 Molins, Ma. Pilar
 Moncion, Carles
 Mondejar, Susana
 Monedero, Pedro
 Monfort, Isabel
 Montalban, Arturo
 Monteagudo, José
 Montes, Nuria
 Montoro, Alex
 Montoro, Jesus
 Mora, Lidia
 Moradela, Daniel
 Moral, Joaquin
 Moraleda, Antonio
 Moraleda, José
 Moraleda, Montserrat
 Morales, Ma. Teresa
 Morales, Sergio
 Morales, Silvia
 Morato, Laura
 Morató, Pere
 Moreno, Manuel
 Moreno, Marcos
 Moreno, Mariano
 Moreno, Rafael
 Moreno González, Antonio
 Moreno Guerrero, Joel
 Moreno Lara, Antonio
 Moreno Lara, Jordi
 Moreno Lara, Juan
 Moreno Lara, Luis
 Moreta, Xavier
 Moriana, Albert
 Morillo, Oscar
 Moscat, Antonio
 Mosquera, Jesús
 Mosquera, Sonia
 Motes, Alba
 Mourelo, Fco. Javier
 Mozo, Isabel
 Mozo, Ruben
 Mulero, Ma. Jesus
 Muñoz, Carlos
 Muñoz, Maribel
 Muñoz, Sergi
 Muñoz Gonzalez, Victor
 Muñoz Valverde, Victor
N
 Navarro, Anna
 Navarro, Fernando
 Navarro, Gloria
 Navarro, José Andrés
 Navea, Rafael
 Naveiro, Daniel
 Navio, Debora
 Neftaly, Gregori
 Nieto, Sergio
 Nieto, Victor
 Nin, Jordi

Noguera, Gerard
Noguera, Marc
Noguerol, Ana Ma.
Nogues, Xavier
Nuñez, Alba
Nuñez, Belen
Nuñez, David
Nuñez, Gemma
Nuñez, Margarita

O

Obrayan, Kevin
Ocaña, Miguel ángel
Oliva, Daniel
Olivares, Elisabet
Olivares, Juan Jose
Oliveras, Paula
Ondoño, Javier
Ondoño, Raul
Ondoño, Sergi
Ondoño, Xavier
Ontiveros, Mateo
Ortells, Aran
Ortiz, Daniel
Ortiz, Marti
Ortiz, Oriol
Otero, Antonio David

P

Pablos, Ana Ma.
Palomares, José Ma.
Pallarés, Raquel
Paredes, Catalina
Paredes, José Manuel
Pasarin, Alejandro
Pasarín, Guillermo
Pascual, Iris
Pastor, Jordi
Paton, Miguel
Paune, David
Pecero, Enric
Pedrerol, Facundo
Pellitero, Raul
Peña, Nicolás
Peña, Oscar
Peña, Sergi
Perales, Yolanda
Peralta, Isidro
Perea, Ariana
Perea, Ivan
Perea, José Luis
Pérez, Alba
Pérez, Albert
Pérez, Alex
Pérez, Carlos
Pérez, Enrique
Pérez, Iván
Pérez, Javier
Pérez, Jesús
Pérez, José Noel
Pérez, Juan Manuel
Pérez, Mónica
Pérez, Xavier
Pérez Otón, Enric
Peris, Juan
Perucha, Albert
Perucha, Pedro
Pichot, Josep Lluís
Pino, Antonio
Pino, Carmen
Pinto, Gabino
Piñero, Samuel
Pique, Javier
Piquer, Oscar
Pitarch, Edgar
Plana, Miguel
Pon, Lluís
Ponce, Monica
Pons, Marina
Pons, Martí
Pons, Pau
Porquera, Joan
Potoc, Felix
Potoc, José Luis
Poy, Alex
Pozo, Raquel
Prieto, Daniel
Prieto, Gabino
Princep, Jorge
Puerta, Francisco
Puerta, José
Pueyo, Jorge
Puig, Gerard
Puig, Laura
Puig, Xavier
Puigventos, David
Pujol, Manel
Pujol, Marina
Pulido, José Antonio
Puyol, Daniel

Q

Quevedo, Pedro
Quintana, Eloy
Quintana, Laia
Quinteiro, Eugenio
Quirantes, Omar

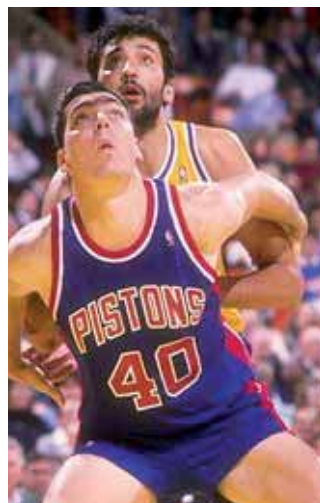
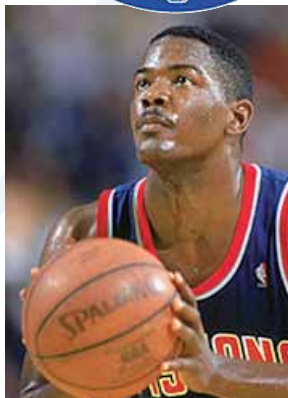
R

Radua, Francisco
Ramírez, Dolores
Ramos, Diego
Ramos, Jaime
Ramos, Senen
Rancaño, Cristina
Redondo, Sergio
Redortra, Paula
Regalado, Sergio
Relea, Irene
Reta, Carlos
Reta, Miguel Ángel
Rey, Ruben
Ribas, Alex
Ribas, Beatriz
Ribas, Eric
Ribas, Félix
Ribera, Montserrat
Ribes, Manel
Ribo, Anna
Ribo, Ramon
Rincón, José
Ripolles, Antoni
Risueño, David
Riudauets, Lluís
Rivas, Fernando
Rivas, Jaime
Rivera, Benjamin
Rives, Ana
Rives, Miriam
Robas, Fernando
Robas, Francisco José
Robas, Oscar
Roca, Montserrat
Roca, Nuria
Rodes, Miquel Ángel
Rodríguez, Albert
Rodríguez, Ángel
Rodríguez, Antonio
Rodríguez, Estefania
Rodríguez, Eva
Rodríguez, Fco.Manuel
Rodríguez, Joel
Rodríguez, Jofre
Rodríguez, Jordi
Rodríguez, José Antonio
Rodríguez, Ma.Asunción
Rodríguez, Manuel
Rodríguez, Margarita
Rodríguez, Maribel
Rodríguez, Miryam

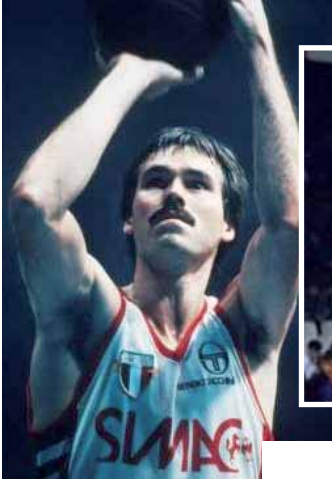
Rodríguez, Sergio
Rodríguez, Soledad
Rodríguez, Susana
Rodríguez, Víctor
Rodríguez, Virginia
Rodríguez, Xavier
Rodríguez Ayala, Alex
Rodríguez Capaces, A.
Rodríguez Garcia, P.
Rodríguez Gomez, P.
Rodríguez Gallardo, R.
Rodríguez Gallego, Raul
Rodríguez González, D.
Rodríguez Paradelo, M.F
Rodríguez Paradelo, M.R
Rodríguez Ripolles, D.
Roldan, Faustino
Roman, Raul
Romera, Manuel
Romero, Fátima
Romero, Natalia
Romero, Paula
Roque, Jaime
Ros, Pablo
Rosillo, Jaime
Rovira, Edgar
Rovira, Esteban
Rovira, Gabriel
Rovira, Gerard
Rovira, Javier
Rovira, Laura
Rovira, Ramón
Rozalen, David
Rozalen, Pau
Rubio Vivet, Enrique
Rubio, Enrique
Rubio, Ivan
Rubio, Joan
Rubio, Nerea
Rubio, Sara
Rueda, Marc
Ruiz, Alba
Ruiz, David
Ruiz, Guillem
Ruiz, Javier
Ruiz, José Luis
Ruiz, Manuel
Ruiz-Olivares, Eduard
Ruiz-Tello, Monica
Rull, Laura
Rull, Meritxell
Rusiñol, Antonio

- S**
 Sabatino, Antonio Jose
 Saelices, Montserrat
 Sala, Eduard
 Sala, Josep Oriol
 Salamanca, Albert
 Salamanca, Alez
 Salamanca, Ismael
 Saldaña, Silvia
 Salgado, Xavier
 Salicio, Fernando
 Salicio, Juan
 Salvador, Jacob
 Sánchez, Antonio
 Sánchez, Bernardo
 Sánchez, Cristobal
 Sánchez, Fernando
 Sánchez, Gregorio
 Sánchez, Juan Manuel
 Sánchez, Juana
 Sánchez, Ma. Pilar
 Sánchez, Manuela
 Sánchez, Marc
 Sánchez, Nabila
 Sánchez, Sandra
 Sánchez, Teresa
 Sánchez Andreu, Jorge
 Sánchez Avián, A.
 Sánchez Climent, Jorge
 Sánchez López, Yolanda
 Sánchez Martinez, Y.
 Sanfulgencio, Asensio
 Sanjuan, Marc
 Sanjurjo, Miguel Angel
 Sanmartin, Javier
 Sanmartin, Marcos
 Santa, Jose Luis
 Santaella, Magdalena
 Santaella, Manuel
 Santiago, Jordi
 Santos, Lourdes
 Santos, Patty
 Santos, Raul
 Sanz, Ma. Elena
 Sarquella, Francisco
 Sas, Ricard
 Sebastian, Carlos
 Sequero, Ivan
 Seral, Jaime
 Seral, Manel
 Seró, Josep
 Serra, Iolanda
- Serrano, F. Josep
 Serrano, F. Xavier
 Serrano, Juan Carlos
 Serrano, Ruben
 Serrano, Sergio
 Severino, Didac
 Sevillano, Ángel
 Sevillano, Blanca
 Shuplyk, Vladyslav
 Sibilla, Carles
 Sicilia, Ma. Dolores
 Sierra, Patricia
 Siguenza, Margarita
 Sirera, Francesc
 Sirera, Xavier
 Sobrino, David
 Sola, David
 Solana, Berta
 Soldevila, Daniel
 Sole, Alfredo
 Soria, Carlos
 Soria, Rosangela
 Soriano, Aina
 Soriano, Marta
 Sorinas, Daniel
 Sospedra, Margarita
 Soto, Sarai
 Suárez, José Luis
- T**
 Taillefer, Miguel
 Tarda, Eric
 Tarrasón, Alba
 Tasque, Carolina
 Tejon, Margarita
 Tejon, Rafael
 Tejon, Vicente
 Tello, Daniel
 Tello, Marc
 Tena, Eulalia
 Tena, Jordi
 Teniente, Cristian
 Teniente, David
 Teran, Vicente
 Terre, Gracia
 Terron, Adrian
 Terron, Ismael
 Terron, Silvia
 Tobaruela, Antonio
 Todo, Marc
 Todó, Josep María
 Todolí, Francisco
 Tormos, David
- Tormos, Oscar
 Torné, Ferran
 Torras, Miquel
 Torregrosa, Joel
 Torrelles, Sandra
 Torrens, Mireia
 Torrente, Ana
 Torres, Carlos
 Torres, Manuel
 Torrico, Ángel
 Tortosa, Luis
 Trabado, Xavier
 Trejo, Andres
 Trigos, Francisco
 Trigos, Pablo
 Trindade, Nicolas
 Triviño, Juan Sebastian
 Troncho, Encarna
 Tubau, Marc
 Tur, Daniel
- U**
 Ujja, Jaume
 Ujja, Nicolás
 Ureña, Alberto
 Ureña, Francisco
 Ureña, Gerardo
 Ureña, Mónica
 Ureña, Oscar
 Uribesalgo, Sergi
- V**
 Valencia, Fco.Manuel
 Valentín, José Antonio
 Valledor, Adrian
 Vallejo, Iris
 Vallejo, Mario
 Valls, Albert
 Valls, Guillem
 Valls, Ramon
 Valverde, Ramon
 Vallverdu, Victor-jorge
 Vallverdú, Josep
 Varga, Victor
 Vargas, Xavier
 Vázquez, Ana Ma.
 Vázquez, Antonio
 Vázquez, Davinia
 Vázquez, Guaica
 Vázquez, Ma. Dolores
 Vázquez, Xavier
 Vega, Ricardo
 Vela, Crystal
 Vera, Jordi
- Verges, Ivan
 Vicente, Borja
 Vicente, Gabriel
 Vicente, Mar
 Vidal, Alba
 Vidal, Patricia
 Vielsa, Teresa
 Vila, Daniel
 Vila, José Vicente
 Vila, Mireia
 Vila, Víctor
 Vilasaró, Albert
 Villa, José Luis
 Villalba, María
 Villalonga, Ivan
 Villalonga, Nicolas
 Villanova, Andrés
 Villanova, Pilar
 Villar, Gerardo
 Villar, Jordi
 Villegas, Juan Alberto
 Villuendas, Pablo
 Vindel, Laura
 Vioque, Valentín
- X**
 Xifra, Elisenda
- Y**
 Yague, Mercedes
 Yuste, Francisco
- Z**
 Zache, Sergi
 Zamora, Andrea
 Zamora, Carmen
 Zamorano, Luis
 Zamorano López, Pau

Detroit Pistons.

Copa d'Europa.

1958 EUROPEAN CLUB
2008 BASKETBALL

També fan 50 anys...

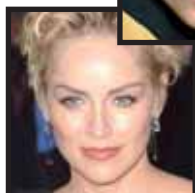
ANDIE MacDOWELL

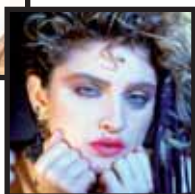
PRINCE

MICHELLE PFEIFFER

SHARON STONE

MADONNA

MICHAEL JACKSON

La nostra web:
www.santjoandemata.com

L'any del 50 aniversari

El Joan de Mata

JAUME FORT
 M.V.P. 2007-2008
 LIGUE B

Temporada 2007-2008

història on som? fórum
 fotos vídeos notícies

25.10.2007 - Aligat els calendaris i classificacions de tots els equips.
 16.02.2007 - Preparament entorn aligat les fotos de cada equip. Comencem amb el primer N i l'infant.

consulta aquí la resta de partits de la propera jornada [▶ partits](#)

equipos 2007-2008

0	Senior masculí A	Senior femení A
7	Senior masculí B	Senior femení B
1	Junior masculí A	Sòls-21 femení
0	Junior masculí B	
8	Cadet masculí A	Cadet femení
	Cadet masculí B	
	Infant masculí	
	Pre-infant masculí	
	Mix masculí A	Mix femení
	Mix masculí B	

Escòla

SANT JOAN DE MATA
 50 ANIVERSARI
 50 ANYS DE BASQUET 1958-2008

ESPECIAL 50 ANIVERSARI
 FOTOS
 VÍDEOS
 BOTSAS
 ACTIVITATS
 ELLIBRE
 TOT SOBRE L'ANIVERSARI II

Nivell B
MINI A MASCULÍ NIVELL B

entrenador Txema Mendez, delegat David Teniente

04	ROGER DOSTA
05	ARES ANDREU
06	MANEL PUJOL
07	EFREN FERNANDEZ
08	JAN BERZAL
09	NIL BERZAL
10	MIGUELO BARTOLOME
13	HERMES ANDREU

classificació -
 resultat -
 calendari lliga -
 horaris i places -

menú principal

On som?

GRÀCIES A TOTS.

VISCA EL SANT JOAN !!!